

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2000/C 302/01	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 juni 2000 in zaak C-147/96: Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot nietigverklaring — Weigering van de Commissie om gebiedsdeel overzee op de in artikel 23 van richtlijn 92/46/EEG bedoelde voorlopige lijst van derde landen te plaatsen — Voor beroep vatbare handeling”)	1
2000/C 302/02	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 22 juni 2000 in zaak C-65/98 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): S. Eyüp tegen Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Vorarlberg (Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Vrij verkeer van werknemers — Artikel 7, eerste alinea, van besluit nr. 1/80 van Associatieraad — Gezinslid van Turks werknemer — Begrip legale woonplaats — Tijdvakken waarin persoon die toestemming heeft gekregen zich bij werknemer te voegen, ongehuwd met hem heeft samengeleefd — Recht op verrichten van arbeid — Verzoek om voorlopige maatregelen)	1
2000/C 302/03	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 22 juni 2000 in zaak C-318/98 (verzoek van de Pretura circondariale di Udine, sezione distaccata di Cividale del Friuli om een prejudiciële beslissing): Strafzaak tegen G. Fornasar e.a. (Afvalstoffen — Gevaarlijke afvalstoffen — Richtlijn 91/689 — Beschikking 94/904/EG — Verdergaande beschermingsmaatregelen)	2
2000/C 302/04	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 juni 2000 in zaak C-332/98: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Steun aan de Coopérative d'exportation du livre français (CELF))	2

2000/C 302/05	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 22 juni 2000 in zaak C-425/98 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Marca Mode CV tegen Adidas AG, Adidas Benelux BV (Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5, lid 1, sub b — Merken — Verwarringsgevaar — Gevaar van associatie van teken met merk).....	3
2000/C 302/06	Arrest van het Hof van 27 juni 2000 in zaak C-404/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek (Niet-nakoming — Met gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun — Terugvordering — Volstreekte onmogelijkheid tot uitvoering)	3
2000/C 302/07	Arrest van het Hof van 27 juni 2000 In de gevoegde zaken C-240/98 tot en met C-244/98 (verzoeken om een prejudiciële beslissing van de Juzgado de Primera Instancia nº 35 de Barcelona): Océano Grupo Editorial SA tegen R. Murciano Quintero (C-240/98) en Salvat Editores SA tegen J. M. Sánchez Alcón Prades (C-241/98), J. L. Copano Badillo (C-242/98), M. Berroane (C-243/98) en E. Viñas Feliu (C-244/98) (Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Forumkeuzebeding — Bevoegdheid van rechter om ambtshalve te toetsen, of dergelijk beding oneerlijk is)	4
2000/C 302/08	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 29 juni 2000 in zaak C-455/98 (verzoek van de Tampereen käräjäoikeus om een prejudiciële beslissing): Tullihallitus tegen K. Salumets e.a. („Fiscale bepalingen — Harmonisatie van wetgevingen — Omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over toegevoegde waarde — Zesde richtlijn — Invoerbelasting — Werkings sfeer — Invoer als smokkelgoed van ethylalcohol”).....	4
2000/C 302/09	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 29 juni 2000 in zaak C-154/99 P: C. Politi tegen Europese Stichting voor opleiding (Hogere voorziening — Tijdelijke functionarissen — Klachttermijn — Beroepstermijn — Onjuiste kwalificatie — Ontvankelijkheid).....	5
2000/C 302/10	Arrest van het Hof van 4 juli 2000 in zaak C-387/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Niet-nakomingsarrest van het Hof — Niet-uitvoering — Artikel 171 EG-Verdrag (thans artikel 228 EG) — Financiële sancties — Dwangsom — Afvalstoffen — Richtlijnen 75/442/EEG en 78/319/EEG)	5
2000/C 302/11	Arrest van het Hof van 4 juli 2000 in zaak C-424/97 (verzoek van het Landesgericht Düsseldorf om een prejudiciële beslissing): S. Haim tegen Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein (Aansprakelijkheid van lidstaat in geval van schending van het gemeenschapsrecht — Aan publiekrechtelijk lichaam van lidstaat toe te rekenen schendingen — Voorwaarden voor aansprakelijkheid van lidstaat en van publiekrechtelijk lichaam van die staat — Verenigbaarheid van taalvereiste met vrijheid van vestiging)	6
2000/C 302/12	Arrest van het Hof van 4 juli 2000 in zaak C-62/98: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek („Niet-nakoming — Verordening (EEG) nr. 4055/86 — Vrij verrichten van diensten — Zeevervoer — Artikel 234 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 307 EG)”)	7
2000/C 302/13	Arrest van het Hof van 4 juli 2000 in zaak C-84/98: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek [Niet-nakoming — Verordening (EEG) nr. 4055/86 — Vrij verrichten van diensten — Zeevervoer — Artikel 234 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 307 EG)]	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 302/14	Arrest van het Hof van 4 juli 2000 in zaak C-219/98 (verzoek van het House of Lords om een prejudiciële beslissing): Regina tegen Minister of Agriculture, Fisheries and Food (Richtlijn 77/93/EEG — Afgifte van gezondheidscertificaten door andere derde landen dan land van oorsprong van planten — Planten uit ten noorden van VN-bufferzone gelegen gedeelte van Cyprus).....	8
2000/C 302/15	Arrest van het Hof van 4 juli 2000 in zaak C-352/98 P: Laboratoires pharmaceutiques Bergaderm SA en J.-J. Goupil tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap — Vaststelling van richtlijn 95/34/EG).....	9
2000/C 302/16	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juli 2000 in zaak C-45/97: Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaren 1992 en 1993”).....	9
2000/C 302/17	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juli 2000 in zaak C-289/97 (verzoek van de Giudice di Pace di Genova om een prejudiciële beslissing): Eridania SpA tegen Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj (Suiker — Prijsregeling — Verkoopseizoen 1996/1997 — Regionalisatie — Gebieden met tekort — Indeling van Italië — Geldigheid van verordeningen nrs. 1580/96 en 1785/81)	10
2000/C 302/18	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juli 2000 in zaak C-356/97 (verzoek van het Finanzgericht München om een prejudiciële beslissing): Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen eG tegen Hauptzollamt Lindau (Extra heffing op melk — Jaaroverzicht van aan koper geleverde hoeveelheden melk — Te late mededeling — Boete — Geldigheid van artikel 3, lid 2, van verordening (EEG) nr. 536/93).....	10
2000/C 302/19	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juli 2000 in zaak C-402/98 (verzoek van het Tribunale amministrativo regionale del Lazio om een prejudiciële beslissing): Agricola Tabacchi Bonavicina Snc di Mercati Federica (ATB) e.a. tegen Ministero per le Politiche Agricole, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) en Mario Pittaro (Gemeenschappelijke ordening der markten — Ruwe tabak — Geldigheid van verordening (EG) nr. 711/95 van de Raad en van de verordeningen (EG) nrs. 1066/95 en 1067/95 van de Commissie)	11
2000/C 302/20	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 juli 2000 in zaak C-407/98 (verzoek van Överklagandenämnden för Höskolan om een prejudiciële beslissing): K. Abrahamsson, L. Anderson tegen E. Fogelqvist (Begrip „nationale rechterlijke instantie” — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Positieve actie ten gunste van vrouwen — Verenigbaarheid met gemeenschapsrecht).....	11
2000/C 302/21	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juli 2000 in zaak C-11/99 (verzoek van Arbeitsgericht Siegen om een prejudiciële beslissing): M. Dietrich tegen Westdeutscher Rundfunk („Richtlijn 90/270/EEG betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur — Toepassingsgebied — Begrip beeldscherm in de zin van artikel 2 — Begrip bestuurdersplaatsen op voertuigen of machines in de zin van artikel 1”)	12
2000/C 302/22	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juli 2000 in zaak C-73/99 (verzoek van het Sozialgericht Münster om een prejudiciële beslissing): V. Movrin tegen Landesversicherungsanstalt Westfalen (Sociale zekerheid — EG-Verdrag — Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad — Rechthebbende op ouderdomspensioenen — Verplichte ziekteverzekering in lidstaat van woonplaats — Bijdrage — Toekenning door wetgeving van andere lidstaat).....	12

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 302/23	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juli 2000 in zaak C-236/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 91/271/EEG)	13
2000/C 302/24	Beschikking van het Hof Van 21 juni 2000 in zaak C-514/99: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot nietigverklaring — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)	13
2000/C 302/25	Zaak C-391/99: Beroep, op 13 oktober 1999 ingesteld door Portugese Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
2000/C 302/26	Zaak C-509/99: Beroep, op 27 december 1999 ingesteld door Portugese Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
2000/C 302/27	Zaak C-284/00: Verzoek van het Bundesverwaltungsgericht van 27 april 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Stratmann GmbH und Co. KG en Landrätin des Kreises Wesel	14
2000/C 302/28	Zaak C-286/00: Beroep, op 20 juli 2000 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	15
2000/C 302/29	Zaak C-288/00: Verzoek van het Bundesverwaltungsgericht van 27 april 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. KG en Landrat des Kreises Neuss	15
2000/C 302/30	Zaak C-292/00: Verzoek van het Bundesgerichtshof van 27 april 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Davidoff & Cie. SA en Zino Davidoff SA, enerzijds, en GOFKID Ltd, anderzijds	16
2000/C 302/31	Zaak C-296/00: Verzoek van Corte suprema di Cassazione (Derde civiele kamer) van 18 april 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Prefetto provincia di Cuneo en S. Carbone, in diens hoedanigheid van enig beheerder van de vennootschap „Expo Casa Manta Srl”	16
2000/C 302/32	Zaak C-303/00: Verzoek van het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio van 31 mei en 6 juli 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen M. Balestreri en L. Maura, enerzijds, en Regione Lombardia, anderzijds	16
2000/C 302/33	Zaak C-305/00: Verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main van 1 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen C. Schulin en Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH	17
2000/C 302/34	Zaak C-312/00 P: Hogere voorziening, op 17 augustus 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 8 juni 2000 in de gevoegde zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98 tussen Camar srl, verzoekster in de zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98, en Tico srl, verzoekster in zaak T-117/98, in zaak T-79/96 ondersteund door Italiaanse Republiek, enerzijds, en Commissie van de Europese Gemeenschappen, verweerster in de zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98, en Raad van de Europese Unie, verweerder in zaak T-260/97, ondersteund door Franse Republiek, interveniënte in de zaken T-79/96 en T-260/97, anderzijds, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer)	17

2000/C 302/35	Zaak C-313/00 P: Hogere voorziening, op 18 augustus 2000 ingesteld door Zino Davidoff SA en Davidoff & Cie SA tegen het arrest, op 27 juni 2000 in de gevoegde zaken T-172/98 en T-175/98 tot en met T-177/98 tussen Salamander AG, Una Film „City Revue” GmbH, Alma Media Group Advertising SA & Co. Partnership e.a., Zino Davidoff SA en Davidoff & Cie SA, ondersteund door Markenverband eV, Manifattura Lane Gaetano Marzotto & Figli SpA en Lancaster BV, en Europees Parlement en Raad van de Europese Unie, ondersteund door Republiek Finland, Commissie van de Europese Gemeenschappen, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer)	18
2000/C 302/36	Zaak C-314/00: Verzoek van het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk van 11 mei 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Kraft Jacobs Suchard Österreich GesmbH en 1. E. Mitsche, 2. M. Mitsche en 3. P. Roman	19
2000/C 302/37	Zaak C-315/00: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 25 mei 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen R. Maierhofer en Finanzamt Augsburg-Land	19
2000/C 302/38	Zaak C-316/00: Beroep, op 22 augustus 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	20
2000/C 302/39	Zaak C-318/00: Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division, van 28 juli 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Bacardi-Martini S.A.S. en Cellier des Dauphins, enerzijds, en Newcastle United Football Company Limited, anderzijds	20
2000/C 302/40	Zaak C-319/00: Verzoek van de Unabhängigen Verwaltungssenats van het Land Salzburg van 23 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Merkurbau-Grundstücksverwertungs GmbH & Co.KG, enerzijds, en de Grundverkehrsauftragte van het Land Salzburg en de Grundverkehrslandeskommission van het Land Salzburg, anderzijds	21
2000/C 302/41	Zaak C-334/00: Verzoek van de Corte Suprema di Cassazione — Sezioni unite civile — van 9 juni 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fonderie officine Meccaniche Tacconi SpA en HWS Heinrich Wagner Sinto Maschinenfabrik GmbH	21
2000/C 302/42	Doorhaling van zaak C-525/99	21
2000/C 302/43	Doorhaling van zaak C-38/00.....	21
2000/C 302/44	Doorhaling van zaak C-163/98 P.....	22
2000/C 302/45	Doorhaling van zaak C-460/99	22
2000/C 302/46	Doorhaling van zaak C-78/99.....	22
2000/C 302/47	Doorhaling van zaak C-183/99	22
2000/C 302/48	Doorhaling van zaak C-341/99	22
2000/C 302/49	Doorhaling van zaak C-450/99	22

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 302/50	Doorhaling van zaak C-432/99	22
2000/C 302/51	Doorhaling van zaak C-452/99	22
2000/C 302/52	Doorhaling van zaak C-33/00.....	23
2000/C 302/53	Doorhaling van zaak C-34/00.....	23
2000/C 302/54	Doorhaling van zaak C-342/99	23
2000/C 302/55	Doorhaling van zaak C-504/99	23
2000/C 302/56	Doorhaling van zaak C-231/99	23
2000/C 302/57	Doorhaling van zaak C-495/99	23
2000/C 302/58	Doorhaling van zaak C-432/97	23
2000/C 302/59	Doorhaling van zaak C-271/99	23
2000/C 302/60	Doorhaling van zaak C-445/98	24
2000/C 302/61	Doorhaling van zaak C-338/99	24
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2000/C 302/62	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 mei 2000 in zaak T-203/98: Y. Tzikis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Tuchtprocedure — Tuchtrechtelijk ontslag — Motivering — Bestaan van feiten — Kennelijk verkeerde beoordeling).....	25
2000/C 302/63	Zaak T-187/00: Beroep, op 14 juli 2000 ingesteld door Gödecke AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	25
2000/C 302/64	Zaak T-195/00: Beroep, op 26 juli 2000 ingesteld door Thomas Cook Group Limited en Interpayment Services Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	26
2000/C 302/65	Zaak T-196/00: Beroep, op 26 juli 2000 ingesteld door L. Verheyden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	26
2000/C 302/66	Zaak T-198/00: Beroep, op 28 juli 2000 ingesteld door Hershey Foods Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	27
2000/C 302/67	Zaak T-199/00: Beroep, op 31 juli 2000 ingesteld door Gerber Foods International Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
2000/C 302/68	Zaak T-200/00: Beroep, op 31 juli 2000 ingesteld door Glenryck UK Limited, Maple Leaf Foods UK Limited, Martin Mathew & Co Limited en North Country Quality Foods Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	28

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 302/69	Zaak T-203/00: Beroep, op 1 augustus 2000 ingesteld door Beemsterboer Coldstore Services B.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	29
2000/C 302/70	Zaak T-204/00: Beroep, op 31 juli 2000 ingesteld door CCBB Vervoer- en Distributiecentrum BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	29
2000/C 302/71	Zaak T-207/00: Beroep, op 8 augustus 2000 ingesteld door N. Antas de Campos tegen Europees Parlement.....	30
2000/C 302/72	Zaak T-210/00: Beroep, op 10 augustus 2000 ingesteld door Etablissements Biret et Cie tegen Raad van de Europese Unie.....	31
2000/C 302/73	Zaak T-212/00: Beroep, op 11 augustus 2000 ingesteld door vennootschap Nuove Industrie Molisane s.r.l. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	31
2000/C 302/74	Zaak T-216/00: Beroep, op 21 augustus 2000 ingesteld door Antena 3 de Televisión S.A. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	32
2000/C 302/75	Zaak T-218/00: Beroep, op 23 augustus 2000 ingesteld door Cooperativa Mare Azzurro arl e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	32
2000/C 302/76	Zaak T-225/00: Beroep, op 28 augustus 2000 ingesteld door A. Gaul tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	33
2000/C 302/77	Zaak T-228/00: Beroep, op 30 augustus 2000 ingesteld door Gruppo Ormeggiatori del Porto di Venezia srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	33
2000/C 302/78	Zaak T-229/00: Beroep, op 30 augustus 2000 ingesteld door Gruppo Ormeggiatori del Porto di Chioggia Piccola srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	34
2000/C 302/79	Zaak T-237/00: Beroep, op 8 september 2000 ingesteld door P. Reynolds tegen Europees Parlement.....	34
2000/C 302/80	Zaak T-240/00: Beroep, op 12 september 2000 ingesteld door L. B. Rasmussen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	35

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 22 juni 2000

in zaak C-147/96: Koninkrijk der Nederlanden tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Weigering van de Commissie om gebiedsdeel overzee op de in artikel 23 van richtlijn 92/46/EEG bedoelde voorlopige lijst van derde landen te plaatsen — Voor beroep vatbare handeling”)

(2000/C 302/01)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-147/96, Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: M. A. Fierstra en J. S. van den Oosterkamp) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: P. J. Kuijper en T. van Rijn), ondersteund door Franse Republiek (gemachtigden: C. de Salins en G. Mignot) en door Raad van de Europese Unie (gemachtigden: R. Torrent, J. Huber en G. Houttuin), betreffende een beroep strekkende tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie, gegeven in de vorm van een brief van 26 februari 1996 aan de minister-president van de Nederlandse Antillen, houdende weigering om de Nederlandse Antillen te plaatsen op de voorlopige lijst van derde landen, opgesteld krachtens artikel 23, lid 3, sub a, van richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en producten op basis van melk (PB L 268, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, L. Sevón (rapporteur), P. J. G. Kapteyn, P. Jann en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 22 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

2) Verwijst het Koninkrijk der Nederlanden in de kosten.

3) Verstaat dat de Franse Republiek en de Raad van de Europese Unie hun eigen kosten zullen dragen.

⁽¹⁾ PB C 197 van 6.7.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 22 juni 2000

in zaak C-65/98 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): S. Eyüp tegen Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Vorarlberg⁽¹⁾

(Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Vrij verkeer van werknemers — Artikel 7, eerste alinea, van besluit nr. 1/80 van Associatieraad — Gezinslid van Turks werknemer — Begrip legale woonplaats — Tijdvakken waarin persoon die toestemming heeft gekregen zich bij werknemer te voegen, ongetrouwd met hem heeft samengeleefd — Recht op verrichtingen van arbeid — Verzoek om voorlopige maatregelen)

(2000/C 302/02)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-65/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen S. Eyüp en Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Vorarlberg, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 7, eerste alinea, van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de

associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, P. J. G. Kapteyn, G. Hirsch, H. Ragnemalm en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 22 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 7, eerste alinea, van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, moet aldus worden uitgelegd, dat het ook doelt op de situatie van een Turks onderdaan als verzoekster in het hoofdgeding, die, als echtgenote van een tot de legale arbeidsmarkt van de lidstaat van ontvangst behorende Turkse werknemer, toestemming heeft gekregen, zich aldaar bij die werknemer te voegen, wanneer zij, na te zijn gescheiden vóór het verstrijken van de in artikel 7, eerste alinea, eerste streepje, bedoelde wachttijd van drie jaar, evenwel feitelijk zonder onderbreking met haar voormalige echtgenoot is blijven samenwonen tot het tijdstip waarop de twee voormalige echtelieden opnieuw zijn gehuwd. Een dergelijk Turks onderdaan moet derhalve worden geacht legaal in die lidstaat te wonen in de zin van deze bepaling, zodat zij zich aldaar na drie jaar rechtstreeks kan beroepen op haar recht te reageren op ieder arbeidsaanbod en, na vijf jaar, op haar recht op vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst naar keuze.

(¹) PB C 137 van 2.5.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 22 juni 2000

in zaak C-318/98 (verzoek van de Pretura circondariale di Udine, sezione distaccata di Cividale del Friuli om een prejudiciële beslissing): Strafzaak tegen G. Fornasar e.a.(¹)

(Afvalstoffen — Gevaarlijke afvalstoffen — Richtlijn 91/689 — Beschikking 94/904/EG — Verdergaande beschermingsmaatregelen

(2000/C 302/03)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-318/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de Pretura circondariale di Udine, sezione distaccata di Cividale del Friuli (Italië), in de aldaar dienende strafzaken tegen G. Fornasar, A. Strizzolo, G. Toso, L. Mucchino, E. Peressutti en S. Chiarosso, om een prejudiciële beslissing over de

uitlegging van artikel 1, lid 4, van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 377, blz. 20) en beschikking 94/904/EG van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van een lijst van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, lid 4, van richtlijn 91/689 (PB L 356, blz. 14), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de kamerpresident, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 22 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, staat niet eraan in de weg, dat de lidstaten, met inbegrip van — binnen het kader van hun bevoegdheden — de rechtsprekende instanties, andere afvalstoffen als gevaarlijk kwalificeren dan die van de lijst van gevaarlijke afvalstoffen, vastgesteld bij beschikking 904/94/EG van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van een lijst van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, lid 4, van richtlijn 91/689, en aldus verdergaande beschermingsmaatregelen nemen om het onbeheerd achterlaten of het ongecontroleerd lozen of verwijderen van afvalstoffen te verbieden. Een dergelijk geval dient door de naar nationaal recht bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat overeenkomstig artikel 1, lid 4, tweede streepje, van richtlijn 91/689 aan de Commissie te worden meegedeeld.
- 2) Artikel 1, lid 4, van richtlijn 91/689 en beschikking 94/904 moeten aldus worden uitgelegd, dat de vaststelling van de oorsprong van een afvalstof geen noodzakelijke voorwaarde is om deze in een concreet geval als gevaarlijk aan te merken.

(¹) PB C 327 van 24.10.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 22 juni 2000

in zaak C-332/98: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen(¹)

(Steun aan de Coopérative d'exportation du livre français (CELF))

(2000/C 302/04)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-332/98, Franse Republiek (gemachtigden: K. Rispal-Bellanger en F. Million) tegen Commissie van de Europese

Gemeenschappen (gemachtigde: G. Rozet), betreffende een beroep, strekkende tot nietigverklaring van beschikking 1999/133/EG van de Commissie van 10 juni 1998 betreffende staatssteun ten gunste van de Coopérative d'exportation du livre français (CELF) (PB L 44, blz. 37), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, L. Sevón, P. J. G. Kapteyn (rapporteur), P. Jann en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 22 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst de Franse Republiek in de kosten.

(¹) PB C 327 van 24.10.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 22 juni 2000

in zaak C-425/98 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Marca Mode CV tegen Adidas AG, Adidas Benelux BV⁽¹⁾

(Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5, lid 1, sub b — Merken — Verwarringsgevaar — Gevaar van associatie van teken met merk)

(2000/C 302/05)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-425/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de Hoge Raad der Nederlanden, in het aldaar aanhangig geding tussen Marca Mode CV en Adidas AG, Adidas Benelux BV, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 5, lid 1, sub b, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 1989, L 40, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), J.-P. Puissochet, G. Hirsch en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 22 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 5, lid 1, sub b, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, kan niet aldus worden uitgelegd, dat ingeval

- *een merk hetzij van huis uit hetzij wegens zijn bekendheid bij het publiek een bijzondere onderscheidingskracht bezit, en*
- *een derde zonder de toestemming van de merkhouder in het economisch verkeer voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten als die waarvoor het merk is ingeschreven, een teken gebruikt dat in zodanige mate met het merk overeenstemt dat daardoor de mogelijkheid van associatie met het merk ontstaat,*

het uitsluitend recht van de merkhouder hem toestaat aan die derde dat gebruik van het teken te verbieden, wanneer de onderscheidingskracht van het merk zodanig is dat niet uitgesloten is, dat die associatie verwarring kan doen ontstaan.

(¹) PB C 20 van 23.1.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 27 juni 2000

in zaak C-404/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Met gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun — Terugvordering — Volstreekte onmogelijkheid tot uitvoering)

(2000/C 302/06)

(Procestaal: Portugees)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-404/97, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Triantafyllou en A. M. Alves Vieira) tegen Portugese Republiek (gemachtigden: J. Mota de Campos, L. Fernandes en M. L. Duarte), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Portugese Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de door EPAS — Empresa Para a Agroalimentação e Cereais, SA ten onrechte genoten steun in te trekken en terug te vorderen, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens het EG-Verdrag en beschikking 97/762/EG van de Commissie van 9 juli 1997 inzake door Portugal genomen maatregelen ten gunste van de onderneming EPAC — Empresa Para a Agroalimentação e Cereais,

SA (PB L 311, blz. 25), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón (rapporteur) en R. Schintgen, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 27 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet te voldoen aan beschikking 97/762/EG van de Commissie van 9 juli 1997 inzake door Portugal genomen maatregelen ten gunste van de onderneming EPAC — Empresa Para a Agroalimentação e Cereais, SA, is de Portugese Republiek de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Portugese Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 41 van 7.2.1998.

ARREST VAN HET HOF

van 27 juni 2000

In de gevoegde zaken C-240/98 tot en met C-244/98 (verzoeken om een prejudiciële beslissing van de Juzgado de Primera Instancia n° 35 de Barcelona): Océano Grupo Editorial SA tegen R. Murciano Quintero (C-240/98) en Salvat Editores SA tegen J. M. Sánchez Alcón Prades (C-241/98), J. L. Copano Badillo (C-242/98), M. Berroane (C-243/98) en E. Viñas Feliu (C-244/98)(¹)

(Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Forumkeuzebeding — Bevoegdheid van rechter om ambtshalve te toetsen, of dergelijk beding oneerlijk is)

(2000/C 302/07)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-240/98 tot en met C-244/98, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de Juzgado de Primera Instancia n° 35 de Barcelona (Spanje), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Océano Grupo Editorial SA en R. Murciano Quintero (C-240/98) en tussen Salvat Editores SA en J. M. Sánchez Alcón Prades (C-241/98), J. L. Copano Badillo (C-242/98), M. Berroane (C-243/98), E. Viñas Feliu (C-244/98), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn

93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, L. Sevón, kamerpresident, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann (rapporteur), H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 27 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De bescherming die richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten de consumenten biedt, vereist, dat de nationale rechter bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van een bij de nationale gerechten ingediende vordering ambtshalve kan toetsen, of een beding in de hem voorgelegde overeenkomst oneerlijk is.
- 2) De nationale rechter moet bij de toepassing van bepalingen van nationaal recht van eerdere of latere datum dan de richtlijn, deze zoveel mogelijk uitleggen in het licht van de bewoordingen en het doel van die richtlijn. Het vereiste van conforme uitlegging brengt in het bijzonder mee, dat de nationale rechter die uitlegging volgt die hem de mogelijkheid biedt, zich ambtshalve onbevoegd te verklaren ingeval hij als bevoegde rechter is aangewezen in een oneerlijk beding.

(¹) PB C 278 van 5.9.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 29 juni 2000

in zaak C-455/98 (verzoek van de Tampereen käräjäoikeus om een prejudiciële beslissing): Tullihallitus tegen K. Salumets e.a.(¹)

(„Fiscale bepalingen — Harmonisatie van wetgevingen — Omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over toegevoegde waarde — Zesde richtlijn — Invoerbelaasting — Werkingssfeer — Invoer als smokkelgoed van ethylalcohol”)

(2000/C 302/08)

(Procestaal: Fins)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-455/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van

de Tampereen käräjaoikeus (Finland), in het aldaar aanhangige geding tussen Tullihallitus en K. Salumets e.a., om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), van de richtlijnen van de Raad 92/12/EEG van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76, blz. 1) en 92/83/EEG van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB L 316, blz. 21), alsmede van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: L. Sevón, kamerpresident, P. Jann (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 29 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, de richtlijnen van de Raad 92/12/EEG van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, en 92/83/EEG van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken, alsmede verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, moeten aldus worden uitgelegd, dat de bepalingen ervan betreffende de belastingplichtigheid en de douaneschuld eveneens van toepassing zijn op de invoer als smokkelgoed vanuit derde landen afkomstige ethylalcohol in het douanegebied van de Gemeenschap.

(¹) PB C 71 van 13.3.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 29 juni 2000

in zaak C-154/99 P: C. Politi tegen Europese Stichting voor opleiding(¹)

(Hogere voorziening — Tijdelijke functionarissen — Klachttermijn — Beroepstermijn — Onjuiste kwalificatie — Ontvankelijkheid)

(2000/C 302/09)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-154/99 P, C. Politi, voormalig tijdelijk functionaris van de Europese Stichting voor opleiding, wonende te Turijn

(Italië), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, F. Parmentier en V. Peere, advocaten te Brussel, domicilië gekozen hebbende te Luxemburg bij Société de gestion fiduciaire, Postbus 585, betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 9 februari 1999, Politi/Europese Stichting voor opleiding (T-124/98, JurAmbt. blz. I-A-9 en II-29), strekkende tot vernietiging van die beschikking, andere partij bij de procedure: Europese Stichting voor opleiding, vertegenwoordigd door B. Wägenbaur, advocaat te Hamburg, domicilië gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Centre Wagner, Kirchberg, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, P. J. G. Kapteyn, A. La Pergola, H. Ragnemalm en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 29 juni 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Wijst de hogere voorziening af.

2) Verwijst C. Politi in de kosten.

(¹) PB C 246 van 28.8.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 4 juli 2000

in zaak C-387/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek(¹)

(Niet-nakoming — Niet-nakomingsarrest van het Hof — Niet-uitvoering — Artikel 171 EG-Verdrag (thans artikel 228 EG) — Financiële sancties — Dwangsom — Afvalstoffen — Richtlijnen 75/442/EEG en 78/319/EEG)

(2000/C 302/10)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-387/97, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Kontou-Durande), ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: J. E. Collins) tegen Helleense Republiek (gemachtigden: A. Samoni-Rantou en E.-M. Mamouna en door G. Karipsiadis), betreffende een verzoek aan het Hof om

ARREST VAN HET HOF

van 4 juli 2000

in zaak C-424/97 (verzoek van het Landesgericht Düsseldorf om een prejudiciële beslissing): S. Haim tegen Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein⁽¹⁾

(Aansprakelijkheid van lidstaat in geval van schending van het gemeenschapsrecht — Aan publiekrechtelijk lichaam van lidstaat toe te rekenen schendingen — Voorwaarden voor aansprakelijkheid van lidstaat en van publiekrechtelijk lichaam van die staat — Verenigbaarheid van taalvereiste met vrijheid van vestiging)

(2000/C 302/11)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de onontbeerlijke maatregelen ter uitvoering van het arrest van het Hof van 7 april 1992, Commissie/Griekenland (C-45/91, Jurispr. blz. I-2509) te hebben genomen en in het bijzonder door nog niet de noodzakelijke plannen en programma's te hebben opgesteld en uitgevoerd voor de verwijdering van afvalstoffen en toxische en gevaarlijke afvalstoffen in het betrokken gebied zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu, de krachtens artikel 171 van het Verdrag (thans artikel 228 EG) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, met veroordeling van de Helleense Republiek tot betaling van een dwangsom ten bedrage van 24 600 ecu aan de Commissie op de rekening eigen middelen van de EG voor elke dag die zij vanaf de kennisgeving van dit arrest in gebreke blijft met het treffen van de nodige maatregelen om aan het genoemde arrest Commissie/Griekenland te voldoen, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón en R. Schintgen, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm (rapporteur), M. Wathelet en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 4 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet de noodzakelijke maatregelen te hebben genomen voor de verwijdering van de afvalstoffen in het gebied van Chania zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu, overeenkomstig artikel 4 van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, en door voor dit gebied geen plannen voor de verwijdering van afvalstoffen overeenkomstig artikel 6 van richtlijn 75/442 en geen programma's voor de verwijdering van toxische en gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 12 van richtlijn 78/319/EEG van de Raad van 20 maart 1978 betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen te hebben opgesteld, heeft de Helleense Republiek niet alle maatregelen genomen die de uitvoering van het arrest van 7 april 1992, Commissie/Griekenland (C-45/91) meebrengt, en is zij de krachtens artikel 171 EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Helleense Republiek wordt veroordeeld, aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen op de rekening eigen middelen van de EG een dwangsom van 20 000 euro te betalen voor elke dag die zij in gebreke blijft met de uitvoering van de noodzakelijke maatregelen om aan het genoemde arrest Commissie/Griekenland te voldoen, te rekenen vanaf de datum van uitspraak van dit arrest tot aan de uitvoering van het genoemde arrest Commissie/Griekenland.
- 3) De Helleense Republiek wordt in de kosten verwezen.
- 4) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zal zijn eigen kosten dragen.

In zaak C-424/97, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Landgericht Düsseldorf (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen S. Haim en Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein, om een prejudiciële beslissing over de aansprakelijkheid van een lidstaat en, eventueel, van een publiekrechtelijk lichaam van die staat voor de schade veroorzaakt door een schending van het gemeenschapsrecht, en over de vraag, of de toelating als ziekenfondstandarts van een tandarts die onderdaan is van een andere lidstaat, kan worden onderworpen aan de voorwaarde dat hij de taal van de ontvangende staat voldoende beheerst, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, D. A. O. Edward (rapporteur), L. Sevón en R. Schintgen, Kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 4 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het gemeenschapsrecht staat er niet aan in de weg staat, dat naast de lidstaat zelfs, ook een publiekrechtelijk lichaam aansprakelijk kan zijn voor de schade die particulieren hebben geleden door maatregelen die dat lichaam in strijd met het gemeenschapsrecht heeft genomen.
- 2) Om te bepalen of er al dan niet sprake is van een gekwalificeerde schending van het gemeenschapsrecht in de zin van de rechtspraak van het Hof, moet rekening worden gehouden met de beoordelingsmarge waarover de betrokken lidstaat beschikt. Het bestaan en de omvang van die marge moeten worden bepaald aan de hand van het gemeenschapsrecht en niet van het nationale recht.
- 3) De bevoegde autoriteiten van een lidstaat mogen voor de toelating als ziekenfondstandarts van een beoefenaar van de tandheelkunde die onderdaan is van een andere lidstaat, in eerstgenoemde lidstaat is gevestigd en daar zijn beroep mag uitoefenen, maar niet in het bezit is van een in artikel 3 van

(¹) PB C 113 van 11.4.1998.

richtlijn 78/686 van de Raad van 25 juli 1978 inzake de onderlinge rekening van de diploma's, certificaten en andere titels van de beoefenaar der tandheekunde, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten, genoemd diploma, als voorwaarde stellen, dat de betrokken tandarts over de talenkennis beschikt die hij voor de uitoefening van zijn beroepsactiviteit in de lidstaat van vestiging nodig heeft.

(¹) PB C 41 van 7.2.1998.

ARREST VAN HET HOF

van 4 juli 2000

in zaak C-62/98: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Verordening (EEG) nr. 4055/86 — Vrij verrichten van diensten — Zeevervoer — Artikel 234 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 307 EG)”)

(2000/C 302/12)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-62/98, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. Caeiro, B. Mongin en M. Afonso) tegen Portugese Republiek (gemachtigden: L. Fernandes en M. L. Duarte), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Portugese Republiek, door de scheepvaartovereenkomsten die zij heeft gesloten met de Republiek Senegal, goedgekeurd bij decreet nr. 99/79 van 14 september 1979, de Republiek Kaapverdië, goedgekeurd bij decreet nr. 119/79 van 7 november 1979, de Republiek Angola, goedgekeurd bij decreet nr. 71/79 van 18 juli 1979, en de Democratische Republiek São Tomé e Príncipe, goedgekeurd bij decreet nr. 123/79 van 13 november 1979, niet op te zeggen of aan te passen, zodat onderdanen van de Gemeenschap een billijke, vrije en niet-discriminerende toegang krijgen tot het aan de Portugese Republiek toekomende ladingaandeel, overeenkomstig verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen (PB L 378, blz. 1), de krachtens de artikelen 3 en 4, lid 1, van die verordening op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof,

samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, D.A.O. Edward (rapporteur), L. Sevón en R. Schintgen, Kamerpresidenten, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 4 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door de scheepvaartovereenkomst met de Republiek Angola niet op te zeggen of aan te passen, zodat onderdanen van de Gemeenschap een billijke, vrije en niet-discriminerende toegang krijgen tot het aan de Portugese Republiek toekomende ladingaandeel, overeenkomstig verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen, is de Portugese Republiek de krachtens de artikelen 3 en 4, lid 1, van die verordening op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Portugese Republiek wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 151 van 16.5.1998.

ARREST VAN HET HOF

van 4 juli 2000

in zaak C-84/98: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek (¹)

[Niet-nakoming — Verordening (EEG) nr. 4055/86 — Vrij verrichten van diensten — Zeevervoer — Artikel 234 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 307 EG)]

(2000/C 302/13)

(Procestaal: Portugees)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-84/98, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. Caeiro, B. Mongin en M. Afonso) tegen Portugese Republiek (gemachtigden: L. Fernandes en M. L. Duarte), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Portugese Republiek, door de scheepvaartovereenkomst die zij heeft gesloten met de Federale Republiek Joegoslavië, goedgekeurd bij decreet nr. 74/81, ondertekend op 28 juni 1979 en in werking getreden op 19 mei 1981, niet op te zeggen of aan te passen, zodat alle onderdanen van de Gemeenschap een billijke, vrije en niet-discriminerende toegang

krijgen tot het aan de Portugese Republiek toekomende ladingaandeel, overeenkomstig verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen (PB L 378, blz. 1), de krachtens de artikelen 3 en 4, lid 1, van die verordening op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (rapporteur), L. Sevón en R. Schintgen, kamerpresidenten, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 4 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door de scheepvaartovereenkomst met de Federale Republiek Joegoslavië niet op te zeggen of aan te passen, zodat onderdanen van de Gemeenschap een billijke, vrije en niet-discriminerende toegang krijgen tot het aan de Portugese Republiek toekomende ladingaandeel, overeenkomstig verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen, is de Portugese Republiek de krachtens de artikelen 3 en 4, lid 1, van die voerordening op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *De Portugese Republiek wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 184 van 13.6.1998.

ARREST VAN HET HOF

van 4 juli 2000

in zaak C-219/98 (verzoek van het House of Lords om een prejudiciële beslissing): Regina tegen Minister of Agriculture, Fisheries and Food(¹)

(Richtlijn 77/93/EEG — Afgifte van gezondheidscertificaten door andere derde landen dan land van oorsprong van planten — Planten uit ten noorden van VN-bufferzone gelegen gedeelte van Cyprus)

(2000/C 302/14)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-219/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van

het House of Lords (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Regina en Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: S. P. Anastasiou (Pissouri) Ltd e.a., in tegenwoordigheid van: Cypfruvex (UK) Ltd en Cypfruvex Fruit and Vegetable (Cypfruvex) Enterprises Ltd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen (PB 1977, L 26, blz. 20), zoals gewijzigd bij onder meer richtlijn 91/683/EEG van de Raad van 19 december 1991 (PB L 376, blz. 29) en richtlijn 92/103/EEG van de Commissie van 1 december 1992 (PB L 363, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, D. A. O. Edward, L. Sevón en R. Schintgen, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (rapporteur), G. Hirsch, P. Jann, M. Wathelet en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 4 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen, zoals gewijzigd, staat toe dat een lidstaat planten uit een derde land, waarvoor een gezondheidscertificaat moet worden afgegeven onder meer ten bewijze dat aan bijzondere eisen is voldaan, tot zijn grondgebied toelaat, indien een certificaat van de bevoegde instanties van het land van oorsprong ontbreekt, maar de planten vergezeld gaan van een certificaat dat is afgegeven in een derde land, niet zijnde het land van oorsprong, mits:*

- *de planten in het land waarin de controle heeft plaatsgevonden, waren ingevoerd voordat zij vandaar naar de Gemeenschap werden uitgevoerd;*
- *de planten zich gedurende een zodanige periode en onder zodanige omstandigheden in dat land hebben bevonden, dat aldaar de desbetreffende controles konden worden verricht;*
- *de planten niet zijn onderworpen aan bijzondere eisen die slechts op de plaats van oorsprong in acht kunnen worden genomen.*

- 2) *De betrokken lidstaat dient de redenen waarom het gezondheidscertificaat niet in het land van oorsprong is afgegeven, niet in aanmerking te nemen bij de beoordeling van de vraag, of het certificaat aan de door de richtlijn gestelde vereisten voldoet.*

(¹) PB C 258 van 15.8.1998.

ARREST VAN HET HOF

van 4 juli 2000

in zaak C-352/98 P: **Laboratoires pharmaceutiques Bergaderm SA en J.-J. Goupil tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap — Vaststelling van richtlijn 95/34/EG)

(2000/C 302/15)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-352/98 P, Laboratoires pharmaceutiques Bergaderm SA, in gerechtelijke vereffening, gevestigd te Rungis (Frankrijk) en J.-J. Goupil, wonende te Chevreuse (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-P. Spitzer en Y.-M. Moray, advocaten te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Route d'Esch 398, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 16 juli 1998, Bergaderm en Goupil/Commissie (T-199/96, Jurispr. blz. II-2805), strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partijen bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: P. van Nuffel, bijgestaan door A. Barav), ondersteund door Franse Republiek (gemachtigden: K. Rispal-Bellanger en R. Loosli-Surrans, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón (rapporteur) en R. Schintgen, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 4 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Wijst de hogere voorziening af.*
- 2) *Verwijst Laboratoires pharmaceutiques Bergaderm SA, in gerechtelijke vereffening, en J.-J. Goupil in de kosten.*
- 3) *Verstaat dat de Franse Republiek haar eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 358 van 21.11.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-45/97: **Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(„EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaren 1992 en 1993”)

(2000/C 302/16)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-45/97, Koninkrijk Spanje (gemachtigde: R. Silva de Lapuerta) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. M. Alves Viera en B. Vilá Costa), betreffende een verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 96/701/EG van de Commissie van 20 november 1996 tot wijziging van beschikking 96/311/EG betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de lidstaten voor het begrotingsjaar 1992 hebben ingediend in verband met door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven alsook voor bepaalde uitgaven voor het begrotingsjaar 1993 (PB L 323, blz. 26), voor het gedeelte ervan dat het Koninkrijk Spanje betreft, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: P. J. G. Kapteyn, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, G. Hirsch (rapporteur) en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart nietig beschikking 96/701/EG van de Commissie van 20 november 1996 tot wijziging van beschikking 96/311/EG betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de lidstaten voor het begrotingsjaar 1992 hebben ingediend in verband met door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven alsook voor bepaalde uitgaven voor het begrotingsjaar 1993, voor het gedeelte dat het Koninkrijk Spanje betreft, voor zover bij die beschikking is geweigerd om alle aan de Cooperativa Olivar de Segura en de onderneming Agroalimentaria Minerva verleende steun ten laste van het EOGFL te brengen.*
- 2) *Verwerpt het beroep voor het overige.*
- 3) *Verwijst het Koninkrijk Spanje in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 94 van 22.3.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-289/97 (verzoek van de Giudice di Pace di Genova om een prejudiciële beslissing): Eridania SpA tegen Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj⁽¹⁾

(Suiker — Prijsregeling — Verkoopseizoen 1996/1997 — Regionalisatie — Gebieden met tekort — Indeling van Italië — Geldigheid van verordeningen nrs. 1580/96 en 1785/81)

(2000/C 302/17)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-289/97, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de Giudice di Pace di Genova (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen Eridania SpA en Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van artikel 1, sub f, van verordening (EG) nr. 1580/96 van de Raad van 30 juli 1996 tot vaststelling voor het verkoopseizoen 1996/1997 van de afgeleide interventieprijsen voor witte suiker, de interventieprijs voor ruwe suiker, de minimumprijsen voor A-suikerbieten en B-suikerbieten, alsmede het bedrag van de vergoeding voor de verevening van de opslagkosten (PB L 206, blz. 9), en van verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (PB L 177, blz. 4), in de versie van verordening (EG) nr. 1101/95 van de Raad van 24 april 1995 (PB L 110, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: P. J. G. Kapteyn, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, G. Hirsch (rapporteur) en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Bij onderzoek van de gestelde vragen is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van verordening (EG) nr. 1580/96 van de Raad van 30 juli 1996 tot vaststelling voor het verkoopseizoen 1996/1997 van de afgeleide interventieprijsen voor witte suiker, de interventieprijs voor ruwe suiker, de minimumprijsen voor A-suikerbieten en B-suikerbieten, alsmede het bedrag van de vergoeding voor de verevening van de opslagkosten, en van verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker.

⁽¹⁾ PB C 295 van 27.9.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-356/97 (verzoek van het Finanzgericht München om een prejudiciële beslissing): Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen eG tegen Hauptzollamt Lindau⁽¹⁾

(Extra heffing op melk — Jaaroverzicht van aan koper geleverde hoeveelheden melk — Te late mededeling — Boete — Geldigheid van artikel 3, lid 2, van verordening (EEG) nr. 536/93)

(2000/C 302/18)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-356/97, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Finanzgericht München (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen eG en Hauptzollamt Lindau, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van artikel 3, lid 2, tweede alinea, van verordening (EEG) nr. 536/93 van de Commissie van 9 maart 1993 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de extra heffing in de sector melk en zuivelproducten (PB L 57, blz. 12), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, P. J. G. Kapteyn en G. Hirsch (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 3, lid 2, tweede alinea, van verordening (EEG) nr. 536/93 van de Commissie van 9 maart 1993 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de extra heffing in de sector melk en zuivelproducten, is ongeldig voor zover daarbij in geval van niet-inachtneming van de in artikel 3, lid 2, eerste alinea, genoemde termijn aan de koper een geldboete wordt opgelegd die gelijk is aan het bedrag van de extra heffing op melk die is verschuldigd over een overschrijding van 0,1 % van de door producenten geleverde hoeveelheden melk en melkequivalent, zonder dat het mogelijk is rekening te houden met de duur van de termijnoverschrijding.

⁽¹⁾ PB C 370 van 6.12.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-402/98 (verzoek van het Tribunale amministrativo regionale del Lazio om een prejudiciële beslissing): Agricola Tabacchi Bonavicina Snc di Mercati Federica (ATB) e.a. tegen Ministero per le Politiche Agricole, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) en Mario Pittaro⁽¹⁾

(Gemeenschappelijke ordening der markten — Ruwe tabak — Geldigheid van verordening (EG) nr. 711/95 van de Raad en van de verordeningen (EG) nrs. 1066/95 en 1067/95 van de Commissie)

(2000/C 302/19)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-402/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italië), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Agricola Tabacchi Bonavicina Snc di Mercati Federica (ATB) e.a. en Ministero per le Politiche Agricole, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Mario Pittaro, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van de verordeningen (EG) nrs. 711/95 van de Raad van 27 maart 1995 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2075/92 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak (PB L 73, blz. 13), 1066/95 van de Commissie van 12 mei 1995 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad wat de quotaregeling betreft in de sector ruwe tabak voor de oogsten 1995, 1996 en 1997 (PB L 108, blz. 5), en 1067/95 van de Commissie van 12 mei 1995 houdende wijziging van verordening (EEG) nr. 3478/92 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor de toepassing van de premiereregeling in de sector ruwe tabak (PB L 108, blz. 11), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, V. Skouris en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Bij onderzoek van de gestelde vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van:

- verordening (EG) nr. 711/95 van de Raad van 27 maart 1995 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2075/92 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak;
- verordening (EG) nr. 1066/95 van de Commissie van 12 mei 1995 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad wat de quotaregeling betreft in de sector ruwe tabak voor de oogsten 1995, 1996 en 1997, en

- verordening (EG) nr. 1067/95 van de Commissie van 12 mei 1995 houdende wijziging van verordening (EEG) nr. 3478/92 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor de toepassing van de premiereregeling in de sector ruwe tabak.

⁽¹⁾ PB C 1 van 4.1.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-407/98 (verzoek van Överklagandenämnden för Högskolan om een prejudiciële beslissing): K. Abrahamsson, L. Anderson tegen E. Fogelqvist⁽¹⁾

(Begrip „nationale rechterlijke instantie” — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Positieve actie ten gunste van vrouwen — Verenigbaarheid met gemeenschapsrecht)

(2000/C 302/20)

(Procestaal: Zweeds)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-407/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van Överklagandenämnden för Högskolan (Zweden), in het aldaar aanhangig geding tussen K. Abrahamsson, L. Anderson en E. Fogelqvist, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB L 39, blz. 40), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, L. Sevón, P. J. G. Kapteyn (rapporteur), P. Jann en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: R. Grass, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 2, leden 1 en 4, van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, en artikel 141, lid 4, EG staan in de weg aan een nationale wettelijke regeling volgens welke een sollicitant

van het ondervertegenwoordigde geslacht die over voldoende kwalificaties beschikt, in een overheidsfunctie moet worden benoemd vóór een sollicitant van het andere geslacht, die anders zou zijn benoemd, ingeval deze maatregel noodzakelijk is om een sollicitant van het ondervertegenwoordigde geslacht te kunnen benoemen en het verschil tussen de kwalificaties van de sollicitanten niet zo groot is, dat dit in strijd zou zijn met het vereiste van objectiviteit.

- 2) Artikel 2, leden 1 en 4, van richtlijn 76/207 en artikel 141, lid 4, EG verzetten zich ook tegen een dergelijke nationale wettelijke regeling, indien deze uitsluitend geldt voor de bezetting van hetzij een vooraf bepaald, beperkt aantal vacatures, hetzij vacatures die zijn gecreëerd in het kader van een speciaal opgezet programma van een bepaalde instelling van hoger onderwijs, dat positieve discriminatie toestaat.
- 3) Artikel 2, leden 1 en 4, van richtlijn 76/207 verzet zich niet tegen een uit de nationale rechtspraak voortvloeiende regeling volgens welke aan een sollicitant die tot het ondervertegenwoordigde geslacht behoort, voorrang kan worden gegeven boven een medesollicitant van het andere geslacht mits de sollicitanten over gelijkwaardige of vrijwel gelijkwaardige kwalificaties beschikken, indien de kandidaten aan een objectieve beoordeling worden onderworpen die rekening houdt met de bijzondere persoonlijke situatie van alle sollicitanten.
- 4) De beoordeling van de verenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van een nationale regeling die voorziet in positieve discriminatie bij aanstellingen in het hoger onderwijs, kan niet afhangen van het niveau van de te bezetten vacature.

(¹) PB C 1 van 4.1.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-11/99 (verzoek van Arbeitsgericht Siegen om een prejudiciële beslissing): M. Dietrich tegen Westdeutscher Rundfunk (¹)

(„Richtlijn 90/270/EEG betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur — Toepassingsgebied — Begrip beeldscherm in de zin van artikel 2 — Begrip bestuurdersplaatsen op voertuigen of machines in de zin van artikel 1”)

(2000/C 302/21)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-11/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het

Arbeitsgericht Siegen (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen M. Dietrich en Westdeutscher Rundfunk, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 2, sub a, en 1, lid 3, sub a, van richtlijn 90/270/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (vijfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) (PB L 156, blz. 14), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), kamerpresident, R. Schintgen, C. Gulmann, J.-P. Puissochet en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: R. Grass, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het begrip grafisch scherm in de zin van artikel 2, sub a, van richtlijn 90/270/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (vijfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) moet aldus worden uitgelegd, dat het mede beeldschermen voor de weergave van filmopnamen in analoge of gedigitaliseerde vorm omvat.
- 2) Artikel 1, lid 3, sub a, van richtlijn 90/270 moet aldus worden uitgelegd, dat het begrip bestuurdersplaats op machines geen betrekking heeft op een werkzaamheid als in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij analoge of gedigitaliseerde beelden met behulp van technische apparatuur en/of computerprogramma's worden bewerkt voor televisie-uitzendingen.

(¹) PB C 71 van 13.3.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-73/99 (verzoek van het Sozialgericht Münster om een prejudiciële beslissing): V. Movrin tegen Landesversicherungsanstalt Westfalen (¹)

(Sociale zekerheid — EG-Verdrag — Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad — Rechthebbende op ouderdomspensioen — Verplichte ziekteverzekering in lidstaat van woonplaats — Bijdrage — Toekenning door wetgeving van andere lidstaat)

(2000/C 302/22)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-73/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het

Sozialgericht Münster (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen V. Movrin en Landesversicherungsanstalt Westfalen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het EG-Verdrag en verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), kamerpresident, R. Schintgen, C. Gulmann, J.-P. Puissochet en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 1, sub t, en 10, lid 1, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, moeten aldus worden uitgelegd, dat een bijdrage krachtens de wettelijke regeling van een lidstaat in de kosten van de ziekteverzekering, als bedoeld in het hoofdgeding, een uitkering bij ouderdom in de zin van deze bepalingen is, waarop de rechthebbende op een krachtens die wettelijke regeling verschuldigd ouderdomspensioen aanspraak kan maken, ook indien hij in een andere lidstaat woont waar hij verplicht bij de ziekteverzekering is aangesloten.

(¹) PB C 136 van 15.5.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 juli 2000

in zaak C-236/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (¹)

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 91/271/EEG)

(2000/C 302/23)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-236/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en O. Couvert-Castera) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: A. Snoecx, bijgestaan door F. P. Louis en A. Vallery), betreffende een verzoek aan het

Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk België, door aan de Commissie mededeling te doen van een programma voor de uitvoering van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PB L 135, blz. 40), dat niet met de richtlijn in overeenstemming is wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, de ingevolge deze richtlijn en inzonderheid artikel 17 daarvan op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, R. Schintgen, J.-P. Puissochet, G. Hirsch en F. Macken (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 6 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door aan de Commissie mededeling te doen van een programma voor de uitvoering van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater, dat niet met de richtlijn in overeenstemming is wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, is het Koninkrijk België de ingevolge artikel 17 van die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 246 van 28.8.1999.

BESCHIKKING VAN HET HOF

Van 21 juni 2000

in zaak C-514/99: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring — Kennelijke niet-ontvanke-lijkheid”)

(2000/C 302/24)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-514/99, Franse Republiek (gemachtigden: R. Abraham, K. Rispal-Bellanger en R. Loosli-Surrans) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Boof en G. Berscheid), betreffende de nietigverklaring van de beschikking waarbij de Commissie de wijziging of intrekking zou hebben geweigerd van haar beschikking 199/514/EG van 23 juli 1999 houdende vaststelling van de datum waarop mag worden begonnen met de verzending, in het kader van de „Date-Based Export Scheme”, van van runderen verkregen producten uit het Verenigd Koninkrijk, op grond van artikel 6, lid 5, van beschikking 98/256/EG van de Raad (PB L 195, blz. 42), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez

Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón (rapporteur) en R. Schintgen, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 21 juni 2000 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 63 van 4.3.2000.

Beroep, op 13 oktober 1999 ingesteld door Portugese Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-391/99)

(2000/C 302/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 oktober 1999 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Portugese Republiek, vertegenwoordigd door L. Fernandes, directeur van de juridische dienst van het directoraat-generaal communautaire aangelegenheden van het Ministerie van Buitenlandse zaken, en M. L. Duarte, hoogleraar aan de juridische faculteit van de universiteit van Lissabon, als gemachtigden, en door M. Galvão Teles en M. Marques Mendes, advocaten te Lissabon, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Portugese ambassade, Rue Guillaume Schneider 24.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. Het onderhavige beroep ontvankelijk te verklaren en
 - a) primair, rechtens non-existent te verklaren de beschikking van de Commissie van 20 juli 1999 [ref. C (1999) 2406 def.] betreffende een procedure op basis van artikel 21 van verordening (EEG) nr. 4064/89(¹) van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (IV/M.1616 — A. Champalimaud/BSCH);
 - b) subsidiair, voormelde beschikking nietig te verklaren.
2. De Commissie in de kosten te verwijzen.

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 september 2000 de doorhaling in het register van de onderhavige zaak gelast.

(¹) PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1.

Beroep, op 27 december 1999 ingesteld door Portugese Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-509/99)

(2000/C 302/26)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 december 1999 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Portugese Republiek, vertegenwoordigd door L. Fernandes, directeur van de juridische dienst van het directoraat-generaal communautaire aangelegenheden van het Ministerie van Buitenlandse zaken, en M. L. Duarte, hoogleraar aan de juridische faculteit van de universiteit van Lissabon, als gemachtigden, en door M. Galvão Teles en M. Marques Mendes, advocaten te Lissabon, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Portugese ambassade, Rue Guillaume Schneider 24.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. Het onderhavige beroep ontvankelijk te verklaren en
 - a) primair, rechtens non-existent te verklaren de beschikking van de Commissie van 20 oktober 1999 [ref. C (1999) 3370 def] betreffende een procedure op basis van artikel 21 van verordening (EEG) nr. 4064/89(¹) van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (IV/M.1616 A. Champalimaud/BSCH);
 - b) subsidiair, voormelde beschikking nietig te verklaren.
- 2) De Commissie in de kosten te verwijzen.

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 14 september 2000 de doorhaling in het register van de onderhavige zaak gelast.

(¹) PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1.

Verzoek van het Bundesverwaltungsgericht van 27 april 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Stratmann GmbH und Co. KG en Landrätin des Kreises Wesel

(Zaak C-284/00)

(2000/C 302/27)

Het Bundesverwaltungsgericht heeft bij beschikking van 27 april 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 juli 2000, in het geding tussen Stratmann GmbH und Co. KG en Landrätin des Kreises Wesel, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Omvat de forfaitaire retributie die krachtens richtlijn 85/73/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 29 januari 1985, juncto beschikking 88/408/EEG⁽²⁾ van de Raad van 15 juni 1988, en krachtens richtlijn 85/73/EEG van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijn 93/118/EEG⁽³⁾ van de Raad van 22 december 1993, geldt voor de keuring van voor de binnenlandse markt bestemd vers vlees overeenkomstig de krachtens richtlijn 88/409/EEG⁽⁴⁾ van 15 juni 1988 toe te passen richtlijn 64/433/EEG⁽⁵⁾

- a) in de versie van richtlijn 89/662/EEG⁽⁶⁾ van 11 december 1989 en
- b) in de versie van richtlijn 91/497/EEG⁽⁷⁾ van 29 juli 1991,

ook de kosten van keuringen van vers varkensvlees op trichinen?

(1) PB 1985, L 32, blz. 14.

(2) PB 1988, L 194, blz. 24.

(3) PB 1993, L 340, blz. 15.

(4) PB 1988, L 194, blz. 28.

(5) PB 1964, B 121, blz. 2012.

(6) PB 1989, L 395, blz. 13.

(7) PB 1991, L 268, blz. 69.

Beroep, op 20 juli 2000 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-286/00)

(2000/C 302/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 juli 2000 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door U. Leanza, bijgestaan door I. M. Braguglia en F. Quadri, avvocato dello Stato, domicilie gekozen hebben-de te Luxemburg bij de Italiaanse ambassade, Rue Marie-Adélaïde 5.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren de aanmaningsbrief van de Commissie nr. SG (2000) — D/103687 van 16 mei 2000;
- verweester in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) De Italiaanse Republiek merkt op, dat de ingebrekestelling, ofschoon preliminair ten aanzien van de eventuele latere beslissing op grond van artikel 90 EG-Verdrag

(thans artikel 86 EG), niettemin een handeling met externe gevolgen is, die voor de adressaten ervan onmiddellijk nadelige rechtsgevolgen heeft. Zo bezien staat het vast, dat de lidstaten en de betrokken kunnen opkomen tegen de beschikkingen van de Commissie waarbij bepaalde steunmaatregelen als „nieuwe steunmaatregelen” in de zin van artikel 92 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 87 EG) worden gekwalificeerd, en waarbij zij de procedure van artikel 93, lid 2, EG-Verdrag (thans artikel 88, lid 2, EG) inleidt, indien zij van mening zijn, dat de betrokken maatregelen „bestaande steunmaatregelen” zijn, die moeten worden beoordeeld in het verschillende procedurele kader van artikel 93, lid 1, EG-Verdrag (thans artikel 88, lid 1, EG).

- 2) De Italiaanse Republiek betoogt, dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan bij de bepaling van de rechtsgrondslag voor de beoordeling van de verenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van de betwiste nationale bepalingen: zij had haar analyse immers uitsluitend moeten baseren en verrichten op basis van de specifieke bepalingen van de richtlijn inzake de posterijen. Deze onjuiste rechtsgrondslag heeft in casu een manifeste schending van wezenlijke vormvoorschriften en misbruik van procedure tot gevolg gehad, daar een procedure op grond van artikel 86, lid 3, EG is ingeleid, terwijl een eventuele berisping wegens onjuiste omzetting van de richtlijn inzake de posterijen had moeten gebeuren in het procedurele kader van artikel 169 EG-Verdrag (thans artikel 226 EG).

Door aldus te handelen heeft de Commissie bovendien artikel 86, lid 3, EG geschonden, welke bepaling zij in casu niet had mogen toepassen, alsmede artikel 226 EG, omdat zij die bepaling ten onrechte niet heeft toegepast.

Ten slotte zij opgemerkt, dat de Commissie een andere procedure heeft gekozen dan die welke bij artikel 226 EG is opgelegd, doch die keuze niet in het minst heeft gemotiveerd, welk motivering des te noodzakelijker was, gelet op de ernstige gevolgen van die keuze.

Verzoek van het Bundesverwaltungsgericht van 27 april 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. KG en Landrat des Kreises Neuss

(Zaak C-288/00)

(2000/C 302/29)

Het Bundesverwaltungsgericht heeft bij beschikking van 27 april 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 juli 2000, in het geding tussen Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. KG en Landrat des Kreises Neuss, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Omvat de forfaitaire retributie die krachtens richtlijn 85/73/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 29 januari 1985, juncto beschikking 88/408/EEG⁽²⁾ van de Raad van 15 juni 1988 geldt voor de keuring van voor de binnenlandse markt bestemd vers vlees overeenkomstig de krachtens richtlijn 88/409/EEG⁽³⁾ van de Raad van 15 juni 1988 toe te passen richtlijn 64/433/EEG⁽⁴⁾ van de Raad van 26 juni 1964, in de versie van richtlijn 89/662/EEG⁽⁵⁾ van 11 december 1989, ook de kosten van een in een bepaald geval noodzakelijke bacteriologische keuring?

⁽¹⁾ PB 1985, L 32, blz. 14.

⁽²⁾ PB 1988, L 194, blz. 24.

⁽³⁾ PB 1988, L 194, blz. 28.

⁽⁴⁾ PB 1964, B 121, blz. 2012.

⁽⁵⁾ PB 1989, L 395, blz. 13.

Verzoek van het Bundesgerichtshof van 27 april 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Davidoff & Cie. SA en Zino Davidoff SA, enerzijds, en GOFKID Ltd, anderzijds

(Zaak C-292/00)

(2000/C 302/30)

Het Bundesgerichtshof heeft bij beschikking van 27 april 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 juli 2000, in het geding tussen Davidoff & Cie. SA en Zino Davidoff SA, enerzijds, en GOFKID Ltd, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moeten de bepalingen van artikel 4, lid 4, sub a, en artikel 5, lid 2, van de Eerste richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988⁽¹⁾ betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten aldus worden uitgelegd (en in voorkomend geval dienovereenkomstig toegepast), dat zij de lidstaten de bevoegdheid verlenen ook in de verder reikende bescherming van bekende merken te voorzien in de gevallen waarin het jongere merk wordt gebruikt of zal worden gebruikt voor waren of diensten die identiek zijn met of soortgelijk aan die waarvoor het oudere merk is ingeschreven?
2. Bevatten artikel 4, lid 4, sub a, en artikel 5, lid 2, van de merkenrechtelijke richtlijn een uiputtende regeling inzake de toelaatbaarheid van een verder reikende bescherming van bekende merken volgens nationaal recht op de gronden die in die voorschriften worden genoemd (ongeoorloofd voordeel of afbreuk aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het oudere merk zonder geldige reden), of mogen nadere nationale bepalingen worden vastgesteld ter bescherming van bekende merken tegen jongere merken die voor identieke of soortgelijke waren of diensten worden gebruikt of zullen worden gebruikt?

⁽¹⁾ PB 1989, L 40, blz. 1.

Verzoek van Corte suprema di Cassazione (Derde civiele kamer) van 18 april 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Prefetto provincia di Cuneo en S. Carbone, in diens hoedanigheid van enig beheerder van de vennootschap „Expo Casa Manta Srl”

(Zaak C-296/00)

(2000/C 302/31)

De Corte Suprema di Cassazione (Derde civiele kamer) heeft bij beschikking van 18 april 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 augustus 2000, in het geding tussen Prefetto Provincia di Cuneo en S. Carbone, in diens hoedanigheid van enig beheerder van de vennootschap „Expo Casa Manta Srl”, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Valt een nationale regeling die uitsluitend voor de verhandeling — dus niet ook de invoer — van snoerloze (cordless) telefoontoestellen uit derde landen een voorafgaande goedkeuring van die toestellen vereist, binnen de werkingssfeer van de verordeningen nr. 519/94⁽¹⁾ en nr. 3285/94⁽²⁾ betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit derde landen?

⁽¹⁾ PB L 67 van 10.03.1994, blz. 89.

⁽²⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 53.

Verzoek van het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio van 31 mei en 6 juli 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen M. Balestreri en L. Maura, enerzijds, en Regione Lombardia, anderzijds

(Zaak C-303/00)

(2000/C 302/32)

Het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio heeft bij beschikkingen van 31 mei en 6 juli 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 augustus 2000, in het geding tussen M. Balestreri en L. Maura, enerzijds, en Regione Lombardia, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Laat het bepaalde in de artikelen 1, 4, 6 en 7 van verordening nr. 3950/92⁽¹⁾ van de Raad van 28 december 1992 en de artikelen 3 en 4 van verordening nr. 536/93⁽²⁾ van de Commissie van 9 maart 1993 toe, dat wordt afgeweken van de termijnen voor toewijzing van referentiehoeveelheden en dientengevolge voor uitbetaling van de compensaties en de heffingen, wanneer bij

controle van de wettigheid van overeenkomsten tot verpachting en verkoop van die hoeveelheden blijkt, dat de oorspronkelijk aan het overdragende bedrijf toegewezen hoeveelheden onjuist waren vastgesteld door andere dan aan de overheid toe te rekenen oorzaken?

- 2) Zijn de hierboven genoemde gemeenschapsbepalingen geldig, gelet op artikel 33 EG (ex artikel 39 EG-Verdrag), voor zover daarin niet is bepaald dat in geval van latere controle van verpachte of verkochte individuele referentiehoeveelheden, met terugwerkende kracht een hoeveelheid kan worden toegewezen, met correctie van de in het toewijzingsbericht door andere dan aan de overheid zelf toe te rekenen omstandigheden onjuist aangegeven hoeveelheid?

(¹) PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1.

(²) PB L 57 van 10.3.1993, blz. 12. Het nummer van bovengenoemde richtlijn is gecorrigeerd ten opzichte van de prejudiciële vraag.

Verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main van 1 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen C. Schulin en Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Zaak C-305/00)

(2000/C 302/33)

Het Oberlandesgericht Frankfurt am Main heeft bij beschikking van 1 augustus 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 augustus 2000, in het geding tussen C. Schulin en Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 14, lid 3, zesde streepje, van verordening (EG) nr. 2100/94 (¹) van de Raad van 27 juli 1994, juncto artikel 8 van verordening (EG) nr. 1768/95 (²) van de Commissie van 24 juli 1995, aldus worden uitgelegd, dat de houder van een ingevolge verordening nr. 2100/94 beschermd ras van iedere landbouwer de in die bepalingen bedoelde informatie kan verlangen, ongeacht of er aanwijzingen zijn dat de landbouwer met betrekking tot dat ras enige van de in artikel 13, lid 2, van verordening nr. 2100/94 genoemde handelingen heeft verricht

of dat hij dat ras — ten minste — anderszins in zijn bedrijf heeft gebruikt?

(¹) PB L 227 van 01.09.1994, blz. 1.

(²) PB L 173 van 25.07.1995, blz. 14.

Hogere voorziening, op 17 augustus 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 8 juni 2000 in de gevoegde zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98 tussen Camar srl, verzoekster in de zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98, en Tico srl, verzoekster in zaak T-117/98, in zaak T-79/96 ondersteund door Italiaanse Republiek, enerzijds, en Commissie van de Europese Gemeenschappen, verweerster in de zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98, en Raad van de Europese Unie, verweerder in zaak T-260/97, ondersteund door Franse Republiek, interveniënte in de zaken T-79/96 en T-260/97, anderzijds, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer)

(Zaak C-312/00 P)

(2000/C 302/34)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 augustus 2000 hogere voorziening ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Van der Hauwaert en L. Visaggio, leden van de juridische dienst, als gemachtigden, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat te Vicenza, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg, tegen het arrest, op 8 juni 2000 in de gevoegde zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98 tussen Camar srl, verzoekster in de zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98, en Tico srl, verzoekster in zaak T-117/98, in zaak T-79/96 ondersteund door Italiaanse Republiek, enerzijds, en Commissie van de Europese Gemeenschappen, verweerster in de zaken T-79/96, T-260/97 en T-117/98, en Raad van de Europese Unie, verweerder in zaak T-260/97, ondersteund door Franse Republiek, interveniënte in de zaken T-79/96 en T-260/97, anderzijds gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

— het bestreden arrest te vernietigen;

en derhalve:

— het beroep T-79/96 ongegrond te verklaren;

— het beroep T-260/97 ongegrond te verklaren, de vordering tot schadevergoeding daaronder begrepen;

- het beroep T-117/98 niet-ontvankelijk of ongegrond te verklaren;
- verzoeksters in alle kosten van deze instantie en in de voor het Gerecht van eerste aanleg opgekomen kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het eerste middel betreft schending door het Gerecht van eerste aanleg van de voorwaarden voor de ontvankelijkheid van het beroep T-117/98. De handeling die de Commissie had moeten vaststellen, te weten een verordening waarbij het communautaire invoercontingent voor bananen uit derde landen of niet-traditionele ACS-bananen wordt verhoogd, zou noodzakelijkerwijze een handeling van algemene en abstracte strekking zijn geweest, zodat verzoeksters niet individueel konden worden geraakt.

Het tweede middel betreft schending van twee voorwaarden voor de toepassing van artikel 30 van verordening nr. 404/93⁽¹⁾.

Het eerste onderdeel van dit middel betreft de eerste voorwaarde van artikel 30, namelijk dat de moeilijkheden van de marktdeelnemer verband houden met de overgang van de oude nationale regeling naar de nieuwe communautaire regeling. Het Gerecht heeft het gemeenschapsrecht geschonden door na te laten de concrete gevolgen van de oude regeling voor verzoeksters situatie te onderzoeken om uit te maken of de nationale regeling een oplossing zou hebben geboden voor verzoeksters moeilijkheden.

Het tweede onderdeel van dit middel betreft de voorwaarde dat „de onderneming in haar voortbestaan wordt bedreigd”. Het Gerecht van eerste aanleg heeft uitdrukkelijk geoordeeld, dat dit geen noodzakelijke voorwaarde voor de toepassing van artikel 30 is, en heeft daardoor inbreuk gemaakt op de door de Commissie in acht genomen communautaire rechtspraak.

Het derde middel betreft schending van een van de voorwaarden voor de toepassing van artikel 16, lid 3, van verordening nr. 404/93, namelijk moeilijkheden bij de bevoorrading van de Gemeenschap; De overweging van het Gerecht van eerste aanleg, dat „verzoeksters niet hoeven te bewijzen dat er daadwerkelijk sprake is van een ontoereikende bevoorrading van de communautaire markt, doch slechts dat het gevaar van een ontoereikende bevoorrading aanwezig is”, gaat in tegen de letter en de ratio van bovengenoemd artikel zoals dat tot nog toe in de communautaire rechtspraak is uitgelegd. Verder heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door zonder enige motivering aan te nemen dat een weerslag op de bevoorrading van de Italiaanse markt automatisch gevolgen heeft voor de bevoorrading van de Gemeenschap, en door aldus een deel van de gemeenschappelijke markt te isoleren.

⁽¹⁾ PB L 47, van 25.2.1993, blz. 1.

Hogere voorziening, op 18 augustus 2000 ingesteld door Zino Davidoff SA en Davidoff & Cie SA tegen het arrest, op 27 juni 2000 in de gevoegde zaken T-172/98 en T-175/98 tot en met T-177/98 tussen Salamander AG, Una Film „City Revue” GmbH, Alma Media Group Advertising SA & Co. Partnership e.a., Zino Davidoff SA en Davidoff & Cie SA, ondersteund door Markenverband eV, Manifattura Lane Gaetano Marzotto & Figli SpA en Lancaster BV, en Europees Parlement en Raad van de Europese Unie, ondersteund door Republiek Finland, Commissie van de Europese Gemeenschappen, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer)

(Zaak C-313/00 P)

(2000/C 302/35)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 augustus 2000 hogere voorziening ingesteld door Zino Davidoff SA en Davidoff & Cie SA, vertegenwoordigd door R. Wägenbaur, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Arendt & Medernach, advocaten aldaar, Rue Mathias Hardt 8-10, Postbus 39, L-2010 Luxemburg, tegen het arrest, op 27 juni 2000 in de gevoegde zaken T-172/98 en T-175/98 tot en met T-177/98 tussen Salamander AG, Una Film „City Revue” GmbH, Alma Media Group Advertising SA & Co. Partnership e.a., Zino Davidoff SA en Davidoff & Cie SA, ondersteund door Markenverband eV, Manifattura Lane Gaetano Marzotto & Figli SpA en Lancaster BV, en Europees Parlement en Raad van de Europese Unie, ondersteund door Republiek Finland, Commissie van de Europese Gemeenschappen, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Franse Republiek, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer).

Verzoeksters concluderen dat het den Hove behage:

1. Het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 27 juni 2000 — voor zover het verzoeksters en interveniënten ter ondersteuning van verzoeksters betreft — te vernietigen en de exceptie van niet-ontvankelijkheid te verwijderen.
2. Bijgevolg het beroep van verzoeksters en interveniënten ontvankelijk te verklaren.
3. Het beroep in de bodemprocedure toe te wijzen en bijgevolg richtlijn 98/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende reclame en sponsoring voor tabaksproducten (PB L 213, van 30 juli 1998, blz. 9) nietig te verklaren, althans voor zover daarbij sponsoring en reclame met betrekking tot merken die voor 30 juli 1998 in reclame ook voor andere dan tabaksproducten werden gebruikt, wordt verboden of bemoeilijkt.

4. Voor zover nodig, de zaak voor de voortzetting van de procedure naar het Gerecht van eerste aanleg te verwijzen.
5. Verweerders en interveniënten ter ondersteuning van verweerders in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Verkeerde uitlegging van het begrip „rechtstreeks raken” in de zin van artikel 230, vierde alinea, EG: ten onrechte wordt in het bestreden arrest verklaard, dat een richtlijn niet op zichzelf vóór en los van de vaststelling van uitvoeringsmaatregelen de rechtspositie van marktdeelnemers rechtstreeks raakt. Met betrekking tot artikel 230, vierde alinea, EG gaat het enkel om de vraag of de richtlijn als zodanig rechtstreeks op de rechtspositie van een ondernemer van invloed is (zonder de omzetting door de lidstaten af te wachten).
- Verkeerde beoordeling van de invloed van de richtlijn op de positie van verzoeksters en bijgevolg ontoereikende motivering van het bestreden arrest. Richtlijn 98/43 vormt op zich reeds een maatregel die uitloopt op een onteigening (de mogelijkheid van reclame voor het bestaande merk vervalt, waardoor de waarde ervan voor diversificatieproducten tot nul wordt gereduceerd). Dat raakt de rechtspositie van verzoeksters en niet enkel hun „feitelijke situatie”.

Verzoek van het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk van 11 mei 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Kraft Jacobs Suchard Österreich GesmbH en 1. E. Mitsche, 2. M. Mitsche en 3. P. Roman

(Zaak C-314/00)

(2000/C 302/36)

Het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk heeft bij beschikking van 11 mei 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 augustus 2000, in het geding tussen Kraft Jacobs Suchard Österreich GesmbH en 1. E. Mitsche, 2. M. Mitsche en 3. P. Roman, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is artikel 85, lid 1, EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) ook van toepassing op koopovereenkomsten waarbij gedurende verschillende jaren het voorwerp van de verkoop tegen een „catalogusprijs” door de koper moet worden afgeroepen en betaald, maar — de totale behoefte van de koper benaderende — jaarlijkse minimumhoeveelheden met een bepaalde fluctuatiemarge worden vastgesteld,

2. Ingeval vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

a) Is verordening (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie van 22 juni 1983 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen exclusieve afnameovereenkomsten (PB L 173, blz. 5), in het algemeen ook op de in punt 1 beschreven overeenkomsten van toepassing?

b) Is zij ook dan van toepassing, wanneer vóór de verderverkoop een bewerking plaatsvindt in die zin, dat de afgenomen gebrande koffie als drank wordt verkocht?

3. Ingeval vraag 2 bevestigend wordt beantwoord:

Moet artikel 3, sub d, van verordening nr. 1984/83 aldus worden uitgelegd, dat ook overeenkomsten als in vraag 1 bedoeld, waarbij volgens de verwachtingen van de contractpartijen de totale verkochte hoeveelheid in een periode van minder dan vijf jaar zal worden afgenomen, onder de vrijstelling van de verordening vallen, of is dit enkel het geval wanneer dat ook objectief aan de verwachtingen beantwoordt,

4. Moet artikel 85, leden 1 en 2, EG-Verdrag (artikel 8 EG) aldus worden uitgelegd, dat in punt 1 beschreven overeenkomsten ook nietig zijn voor zover zij bepalen, dat bij voortijdige ontbinding van de overeenkomst een bij het sluiten daarvan, onder verwijzing naar het totale overeengekomen volume, door de verkoper aan de koper betaalde korting moet worden terugbetaald, en verlangt artikel 85, leden 1 en 2, EG-Verdrag (artikel 81 EG), dat terzake geen aanspraak op terugvordering bestaat?

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 25 mei 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen R. Maierhofer en Finanzamt Augsburg-Land

(Zaak C-315/00)

(2000/C 302/37)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 25 mei 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 augustus 2000, in het geding tussen R. Maierhofer en Finanzamt Augsburg-Land, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Valt het onder bezwarende titel ter beschikking stellen van een uit prefabelementen opgetrokken gebouw, dat na beëindiging van de overeenkomst moet worden verwijderd en opnieuw kan worden gebruikt op een ander stuk grond, onder het begrip „verhuur van onroerende goederen” van artikel 13 B, sub b, van richtlijn 77/388/EEG (1)?

- 2) Is het in dat opzicht relevant, of de verhuurder aan de huurder de grond en het gebouw ter beschikking stelt, dan wel enkel het gebouw dat hij op de grond van de huurder heeft opgericht?

(¹) PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

Beroep, op 22 augustus 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-316/00)

(2000/C 302/38)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 augustus 2000 beroep tegen Ierland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Wainwright, juridisch hoofdadviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst, Centre Wagner.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat Ierland de krachtens de artikelen 7, lid 6, en 19 van richtlijn 80/778/EEG (¹) van de Raad van 15 juli 1980 op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen door niet de naleving te verzekeren van de microbiologische parameters 57 (totaal aantal colibacteriën) en 58 (faecale colibacteriën) van bijlage I bij richtlijn 80/778/EEG, met betrekking tot bepaalde openbare drinkwaterbedrijven en bepaalde particuliere drinkwaterbedrijven als vermeld in officiële rapporten over het drinkwater en in briefwisseling betreffende Ballycroy, en verder vast te stellen dat Ierland de krachtens de artikelen 7, lid 6, 18 en 19 van richtlijn 80/778/EEG op hem rustende verplichtingen heeft geschonden door in zijn omzettingregeling niet de nadruk te leggen op het dwingend karakter van de eisen van bijlage I bij de richtlijn in verband met particuliere drinkwaterbedrijven, en tenslotte vast te stellen dat Ierland zodoende ook de krachtens het Verdrag op hem rustende verplichtingen heeft miskend;
- Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft het onderhavige beroep tegen Ierland ingesteld om twee redenen:

- in de eerste plaats stelt zij vast, dat de niet-naleving van de microbiologische parameters in het Ierse drinkwater, met name van particuliere drinkwaterbedrijven, vijftien jaar na de omzettingstermijn van richtlijn 80/778/EEG nog steeds blijft voortbestaan, waarbij zij aantekent dat de richtlijn de nadruk legt op het belang van strikte naleving van deze parameters. De Ierse overheid voorziet

in maatregelen in 3 fasen tegen niet-conforme particuliere drinkwaterbedrijven, wat in de komende jaren tot een verbetering van de situatie zal bijdragen; dit komt evenwel te laat ten opzichte van de omzettingstermijn, de nationale rechtsgrondslag is ontoereikend, en de voorgenomen maatregelen worden niet overal door de plaatselijke overheden en door de niet-conforme drinkwaterbedrijven nageleefd.

- de tweede reden voor het beroep van de Commissie is, dat in weerwil van de nieuwe wettelijke regeling, de Ierse omzetting van richtlijn 80/778/EEG ontoereikend is wat het dwingend karakter van de parameters van de richtlijn met betrekking tot particuliere drinkwaterbedrijven betreft.

(¹) PB L 229 van 30.08.1980, blz. 11.

Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, van 28 juli 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Bacardi-Martini S.A.S. en Cellier des Dauphins, enerzijds, en Newcastle United Football Company Limited, anderzijds

(Zaak C-318/00)

(2000/C 302/39)

De High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, heeft bij beschikking van 28 juli 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 augustus 2000, in het geding tussen Bacardi-Martini S.A.S. en Cellier des Dauphins, enerzijds, en Newcastle United Football Company Limited, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Zijn de artikelen L.17 tot het met L.21 van de *Code des débits de boissons* (de zogenoemde bepalingen van de loi Evin), artikel 8 van besluit nr. 92-280 van 27 maart 1992 en de bepalingen van de *Code de bonne conduite* van 28 maart 1995 in strijd met artikel 59 EG-Verdrag (thans artikel 49 EG), voor zover daarbij een verbod of beperking wordt ingesteld op (a) de reclame voor alcoholische dranken bij sportmanifestaties die in andere lidstaten dan Frankrijk plaatsvinden, wanneer die manifestaties in Frankrijk op televisie worden uitgezonden en op (b) de uitzending in Frankrijk van sportmanifestaties die in de anderen lidstaten plaatsvinden en waarbij voor alcoholische dranken wordt geadverteerd?

2. Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord, is de wijze waarop deze bepalingen door de *Conseil Supérieur de l'Audiotvisuel* in de praktijk worden uitgelegd en toegepast, in strijd met artikel 59 EG-Verdrag (thans artikel 49 EG) voor zover daarbij een verbod of beperking wordt ingesteld op (a) de reclame voor alcoholische dranken bij sportmanifestaties die in andere lidstaten dan Frankrijk plaatsvinden, wanneer die manifestaties in Frankrijk op televisie worden uitgezonden en op (b) de uitzending in Frankrijk van sportmanifestaties die in de anderen lidstaten plaatsvinden en waarbij voor alcoholische dranken wordt geadverteerd?

Verzoek van de Unabhängigen Verwaltungssenats van het Land Salzburg van 23 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Merkurbau-Grundstücksverwertungs GmbH & Co.KG, enerzijds, en de Grundverkehrsaufbetrage van het Land Salzburg en de Grundverkehrslandeskommission van het Land Salzburg, anderzijds

(Zaak C-319/00)

(2000/C 302/40)

De Unabhängige Verwaltungssenat van het Land Salzburg heeft bij beschikking van 23 augustus 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 augustus 2000, in een geding in hoger beroep tussen Merkurbau-Grundstücksverwertungs GmbH & Co.KG, enerzijds, en de Grundverkehrsaufbetrage van het Land Salzburg en de Grundverkehrslandeskommission van het Land Salzburg, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten artikel 56 en volgende EG-Verdrag aldus worden uitgelegd, dat zij in de weg staan aan de toepassing van §§ 12 tot en met 14 van het Salzburger Grundverkehrsgesetz 1997 in de versie LGBL nr. 11/1999, krachtens welke hij die in het Bundesland Salzburg een perceel bouwgrond wenst te verwerven, daartoe een kennisgevings- en goedkeuringsprocedure moet volgen, waardoor in casu een door het gemeenschapsrecht gegarandeerde fundamentele vrijheid van de rechtsverkrijger is geschonden?

Verzoek van de Corte Suprema di Cassazione — Sezioni unite civili — van 9 juni 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fonderie officine Meccaniche Tacconi SpA en HWS Heinrich Wagner Sinto Maschinenfabrik GmbH

(Zaak C-334/00)

(2000/C 302/41)

De Corte Suprema di Cassazione — Sezioni unite civili — heeft bij beschikking van 9 juni 2000, ingekomen ter griffie

van het Hof van Justitie op 11 september 2000, in het geding tussen Fonderie officine Meccaniche Tacconi SpA en HWS Heinrich Wagner Sinto Maschinenfabrik GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Is de vordering ter zake van de precontractuele aansprakelijkheid van een verweerder een vordering ten aanzien van een verbintenis uit onrechtmatige daad (artikel 5, punt 3, van het Executieverdrag)? Zo nee, is deze vordering dan een vordering ten aanzien van een verbintenis uit overeenkomst (artikel 5, punt 1, van het Executieverdrag⁽¹⁾), zo ja, wat is dan 'de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt'? Indien voor deze vordering niet de bijzondere bevoegdheidscriteria gelden, geldt dan alleen de algemene regel van de woonplaats van de verweerder?”

⁽¹⁾ Het betreft artikel 5, leden 1 en 3, van het Verdrag van Brussel van 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (geconsolideerde versie) (PB C 27 van 26.1.1998, blz. 1).

Doorhaling van zaak C-525/99⁽¹⁾

(2000/C 302/42)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 3 april 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-525/99 (verzoek van de Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg om een prejudiciële beslissing): Neubau GmbH en H. Bogensberger.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.3.2000.

Doorhaling van zaak C-38/00⁽¹⁾

(2000/C 302/43)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 mei 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-38/00 (verzoek van de Deputy Traffic Commissioner, North Western Traffic Area, om een prejudiciële beslissing): Openbaar onderzoek betreffende A. T. Joseph, handeldrijvend onder de naam Woodcroft Haulage.

⁽¹⁾ PB C 122 van 29.4.2000.

Doorhaling van zaak C-163/98 P⁽¹⁾

(2000/C 302/44)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 mei 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-163/98 P: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Eyckeler & Malt AG.

(¹) PB C 258 van 15.8.1998.

Doorhaling van zaak C-341/99⁽¹⁾

(2000/C 302/48)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-341/99 (verzoek van het Landesgericht Korneuburg om een prejudiciële beslissing): SEIKO Kabushiki Kaisha tegen R. Wali.

(¹) PB C 352 van 4.12.1999.

Doorhaling van zaak C-460/99⁽¹⁾

(2000/C 302/45)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 25 mei 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-460/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

(¹) PB C 63 van 4.3.2000.

Doorhaling van zaak C-450/99⁽¹⁾

(2000/C 302/49)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-450/99 (verzoek van het Landesgericht Korneuburg om een prejudiciële beslissing): SEIKO Kabushiki Kaisha tegen B. Sinavere.

(¹) PB C 34 van 5.2.2000.

Doorhaling van zaak C-78/99⁽¹⁾

(2000/C 302/46)

De president van de Derde kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 9 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-78/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

(¹) PB C 160 van 5.6.1999.

Doorhaling van zaak C-432/99⁽¹⁾

(2000/C 302/50)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 22 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-432/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek.

(¹) PB C 20 van 22.1.2000.

Doorhaling van zaak C-183/99⁽¹⁾

(2000/C 302/47)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-183/99 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Hugo Boss tegen Trigavina in Storitve D.O.O.

(¹) PB C 204 van 17.7.1999.

Doorhaling van zaak C-452/99⁽¹⁾

(2000/C 302/51)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 26 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-452/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

(¹) PB C 34 van 5.2.2000.

Doorhaling van zaak C-33/00⁽¹⁾

(2000/C 302/52)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 26 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-33/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

(¹) PB C 79 van 18.3.2000.

Doorhaling van zaak C-231/99⁽¹⁾

(2000/C 302/56)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 6 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-231/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk.

(¹) PB C 246 van 28.8.1999.

Doorhaling van zaak C-34/00⁽¹⁾

(2000/C 302/53)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 26 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-34/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

(¹) PB C 79 van 18.3.2000.

Doorhaling van zaak C-495/99⁽¹⁾

(2000/C 302/57)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 6 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-495/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

(¹) PB C 63 van 4.3.2000.

Doorhaling van zaak C-342/99⁽¹⁾

(2000/C 302/54)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-342/99 (verzoek van het Landesgericht Korneuburg om een prejudiciële beslissing): NEW YORKER S.H.K. Jeans GmbH tegen SIMPEX-1000ST.

(¹) PB C 352 van 4.12.1999.

Doorhaling van zaak C-432/97⁽¹⁾

(2000/C 302/58)

De president van de Vijfde kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-432/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

(¹) PB C 55 van 20.2.1998.

Doorhaling van zaak C-504/99⁽¹⁾

(2000/C 302/55)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 juni 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-504/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

(¹) PB C 79 van 18.3.2000.

Doorhaling van zaak C-271/99⁽¹⁾

(2000/C 302/59)

De president van de Zesde kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-271/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

(¹) PB C 281 van 2.10.1999.

Doorhaling van zaak C-445/98⁽¹⁾

(2000/C 302/60)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-445/98 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg om een prejudiciële beslissing): Bayram Ali Lotoz tegen Landeshauptstadt Stuttgart — Amt für öffentliche Ordnung.

⁽¹⁾ PB C 48 van 20.2.1999.

Doorhaling van zaak C-338/99⁽¹⁾

(2000/C 302/61)

De president van de Zesde kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-338/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

⁽¹⁾ PB C 314 van 30.10.1999.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 mei 2000

in zaak T-203/98: Y. Tzikis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Ambtenaren — Tuchtprocedure — Tuchtrechtelijk ontslag — Motivering — Bestaan van feiten — Kennelijk verkeerde beoordeling)*

(2000/C 302/62)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-203/98, Y. Tzikis, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Boortmeerbeek (België), vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Société de gestion fiduciaire S.à r.l., Rue Beck 2-4, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valsesia en J. Currall), betreffende een beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van 27 oktober 1998 waarbij het tot aanstelling bevoegd gezag hem tuchtrechtelijk heeft ontslagen zonder intrekking of vermindering van zijn recht op ouderdomspensioen, en anderzijds, schadevergoeding, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, president, R. M. Moura-Ramos en P. Mengozzi, rechters; griffier: G. Herzig, administrateur, op 17 mei 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig het besluit van het TABG van 27 oktober 1998 waarbij verzoeker tuchtrechtelijk is ontslagen zonder intrekking of vermindering van zijn recht op ouderdomspensioen.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verstaat dat de Commissie alle kosten zal dragen.

(1) PB C 71 van 13.3.1999.

Beroep, op 14 juli 2000 ingesteld door Gödecke AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-187/00)

(2000/C 302/63)

(Taal waarin het beroep is gesteld: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 juli 2000 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt ingesteld door Gödecke AG, gevestigd te Freiburg (BRD), vertegenwoordigd door W. Schmid van het advocatenkantoor Bappert, Witz & Selb-herr te Freiburg. Andere partij voor de kamer van beroep: Teva Pharmaceutical Industries Limited, gevestigd te Jeruzalem, Israël.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. te vernietigen de beslissing van verweerders Eerste kamer van beroep van 15 mei 2000 in de procedure R 501/1999-1;
2. de beslissing van verweerders oppositieafdeling van 21 juni 1999 (beslissing nr. 387/1999) te herstellen door de oppositie tegen de aanmelding van gemeenschapsmerk nr. 115 477 „ACAMOL” te aanvaarden en het verzoek om inschrijving af te wijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Teva Pharmaceutical Industries Limited
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „ACAMOL” — aanvraagnr. 115 477, aangevraagd voor waren van klas 5 (geneesmiddelen)
Houder van het in de oppositieprocedure tegeneworpen merk of recht	verzoekster
Tegeneworpen merk-of recht	het Duitse merk „AGAROL” ingeschreven voor waren van klas 2 (purgeermiddelen)
Beslissing van de oppositieafdeling	afwijzing van de aanvraag
Beslissing van de kamer van beroep:	intrekking van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de oppositie
Middelen:	verkeerde toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94

Beroep, op 26 juli 2000 ingesteld door Thomas Cook Group Limited en Interpayment Services Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-195/00)

(2000/C 302/64)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 juli 2000 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Thomas Cook Group Limited en Interpayment Services Limited, vertegenwoordigd door C. Delcorde en E. Kling van het advocatenkantoor Dechert Price & Rhoads te Brussel.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- de Commissie overeenkomstig artikel 288, tweede alinea, EG te verplichten hun een schadevergoeding van 25,5 miljoen GBP te betalen;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van interesten over dat bedrag op de voet van 6 % per jaar vanaf de dag van uitspraak van het arrest tot de dag van betaling; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters stellen, dat het teken dat de Commissie als symbool voor de euro heeft gekozen, wezenlijke gelijkens vertoont met een van de logo's die zij zelf hebben laten inschrijven. Het feit dat de Commissie dat teken gebruikt en derden aanspoort dat te doen, levert dus inbreuk op verzoeksters' merk op. De Commissie heeft nagelaten de uitholling van het logo te voorkomen en heeft dus het beginsel van de eerbiediging van bestaande rechten geschonden, alsmede het vertrouwensbeginsel, het non-discriminatiebeginsel en het evenredigheidsbeginsel. Bovendien komt het nalaten van de Commissie neer op een onrechtmatige confiscatie van verzoeksters' eigendom.

Voorzover de Commissie wettig handelde, heeft dat handelen onevenredige en onbillijke nadelen voor verzoeksters, en levert het een geval van „Sonderopfer” en „rupture d'égalité devant les charges publiques” op dat recht op schadevergoeding opent.

Beroep, op 26 juli 2000 ingesteld door L. Verheyden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-196/00)

(2000/C 302/65)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 juli 2000 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door L. Verheyden, wonende te Angera (Italië), vertegenwoordigd door E. Boigelot, advocaat te Brussel.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit om hem tijdens de bevorderingsronde 1999 niet te bevorderen naar de rang A4 met toekenning van een passende salaristrap overeenkomstig het Ambtenarenstatuut en met terugwerkende kracht tot 10 oktober 1989, hetgeen volgt uit het feit dat zijn naam niet voorkomt op de in „Mededelingen van de administratie” nr. 1082 van 13 augustus 1999 gepubliceerde lijst van degenen die zijn bevorderd,
- hem een morele schadevergoeding toe te kennen van 500 000 BEF (12 394,68 euro), vermeerderd met 8 % rente met ingang van de datum van de uitspraak van het Gerecht tot de volledige betaling,
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen het feit dat hij tijdens de bevorderingsronde 1999 niet naar de rang A4 is bevorderd.

Tot staving van zijn vordering stelt hij, dat het tot aanstelling bevoegd gezag de artikelen 25, tweede alinea, 43 en 45 van het Ambtenarenstatuut, alsmede het gelijkheidsbeginsel, de zorgplicht, het vertrouwensbeginsel en de motiveringsplicht heeft geschonden door geen rekening te houden met zijn verdiensten, en ook niet met zijn zeer aanzienlijke anciënniteit in de rang, waardoor het hem in een volkomen abnormale administratieve situatie heeft geplaatst, gelet op de gebruikelijke loopbaan die openstaat voor elke ambtenaar die vanuit het oogpunt van zijn verwachtingen en objectieve verdiensten in een zelfde of een gelijksoortige situatie verkeert.

Beroep, op 28 juli 2000 ingesteld door Hershey Foods Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-198/00)

(2000/C 302/66)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 juli 2000 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Hershey Foods Corporation, een vennootschap naar het recht van de staat Delaware, Verenigde Staten van Amerika, vertegenwoordigd door R. Wyand QC.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beslissing nr. R 391/1999-3 van de derde kamer van beroep van 29 mei 2000 te wijzigen in dier voege, dat de afwijzende beslissing van de onderzoeker op de merkaanvraag wordt nietig verklaard, en te bepalen dat het merk voor alle aangegeven waren wordt ingeschreven.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken merk:	beeldmerk in de vorm van een „Kiss device with plume” — aanvraagnr. 712828
Waar of dienst:	bepaalde waren van klasse 30
Bij de kamer van beroep bestreden beslissing:	weigering van inschrijving door de onderzoeker
Middelen:	schending van artikel 73 van verordening 40/94

Beroep, op 31 juli 2000 ingesteld door Gerber Foods International Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-199/00)

(2000/C 302/67)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 juli 2000 beroep ingesteld tegen Commissie

van de Europese Gemeenschappen door Gerber Foods International Limited, gevestigd te Londen, vertegenwoordigd door N. Warriner en C. Pouncey, van het kantoor H. Smith, te Brussel.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 2 mei 2000 houdende vaststelling, dat de kwijtschelding van invoerrechten in een bepaald geval niet gerechtvaardigd is (verzoek ingediend door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland) (REM 13/99);
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen in verzoeksters kosten in de onderhavige procedure te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voerde uit Turkije bewerkte tonijn in, waarvan de Turkse oorsprong was bevestigd in door de Turkse douaneautoriteiten afgegeven ATR.1 certificaten. In een op basis van een onderzoek in Turkije opgesteld rapport werd geconcludeerd, dat de meeste grondstoffen die voor de vervaardiging van de ingevoerde producten waren gebruikt, van oorsprong waren uit derde landen. Derhalve kon de belastingvrij naar de Gemeenschap uitgevoerde tonijn niet worden beschouwd als van oorsprong uit Turkije. Daarop vorderde HM Customs & Excise van verzoekster de onbetaalde douanerechten na.

Vervolgens verzocht HM Customs & Excise de Commissie om uit te maken, of de kwijtschelding van invoerrechten gerechtvaardigd was op grond dat, gezien de feiten van de zaak, sprake was van een „bijzondere situatie” in de zin van artikel 239 van verordening EEG nr. 2913/92⁽¹⁾ van de Raad en artikel 905 van verordening (EEG) nr. 2454/93⁽²⁾ van de Commissie. De bestreden beschikking gaf hierop een ontkennend antwoord.

Volgens verzoekster berust de bestreden beschikking op een aantal proceduregebreken en materiële onjuistheden, en is zij met name in strijd met:

- artikel 239 van verordening nr. 2913/92;
- besluiten 4/72, 5/72, 1/75 en 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije;
- het vertrouwensbeginsel;
- het legaliteitsbeginsel en het beginsel van behoorlijk bestuur;

- het beginsel van billijke toepassing van de wet;
- de motiveringsplicht.

- (¹) Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).
- (²) Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, PB L 253, blz. 1.

Beroep, op 31 juli 2000 ingesteld door Glenryck UK Limited, Maple Leaf Foods UK Limited, Martin Mathew & Co Limited en North Country Quality Foods Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-200/00)

(2000/C 302/68)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 juli 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Glenryck UK Limited, Maple Leaf Foods UK Limited, Martin Mathew & Co Limited en North Country Quality Foods Limited, vertegenwoordigd door E. McNicholas, M. Cornwell-Kelly en S. Saltisi, van het kantoor Dechert te Londen.

De eerste verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 2 mei 2000 (REM 14/199) nietig te verklaren en de Commissie in de kosten te verwijzen.

De tweede verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 8 mei 2000 (REM 15/199) nietig te verklaren en de Commissie in de kosten te verwijzen.

De derde verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 2 mei 2000 (REM 16/199) nietig te verklaren en de Commissie in de kosten te verwijzen.

De vierde verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 15 mei 2000 (REM 43/199) nietig te verklaren en de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De wettelijke en feitelijke achtergrond is gelijk aan die in zaak T-199/00.

Verzoeksters vorderen nietigverklaring van de bestreden beschikkingen op de volgende gronden:

- Het onderzoek in Turkije lag buiten de bevoegdheden van de Commissie en berust op vormgebreken.
- Verzoeksters' recht van verweer is geschonden, daar een UCLAF-rapport over beschuldiging van fraude is opgesteld zonder dat met verzoeksters contact is opgenomen om de feiten te verifiëren of op te helderen.
- De Commissie heeft een onjuiste betekenis toegekend aan het feit, dat de Turkse douaneautoriteiten de betrokken ATR certificaten niet hadden ingetrokken.
- Anders dan in de bestreden beschikking wordt gesteld, brengt vermenging van stoffen met bepaalde eigenschappen met andere stoffen niet mee, dat het eindproduct niet in aanmerking komt voor preferentiële rechten.
- Anders dan in de bestreden beschikking wordt gesteld, is er sprake van een bijzondere situatie of uitzonderlijke omstandigheid in de zin van artikel 239, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad.

De tweede en de vierde verzoekster voeren twee aanvullende gronden voor nietigverklaring aan voor de importen in 1996:

- Als gevolg van de totstandkoming van de douaneunie vallen goederen die zich in Turkije in het vrije verkeer bevinden, onder het stelsel van preferentiële rechten.
- Door verzoekster niet in kennis te stellen van de resultaten van het in Turkije verrichte onderzoek, liet de Commissie hen verdere financiële risico's lopen, hetgeen de geldigheid van de bestreden beschikkingen aantast.

Beroep, op 1 augustus 2000 ingesteld door Beemsterboer Coldstore Services B.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-203/00)

(2000/C 302/69)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 augustus 2000 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Beemsterboer Coldstore Services B.V., gevestigd te Harderwijk (Nederland), vertegenwoordigd door K.H.L. van Waasbergen, van het advocatenkantoor Den Hollander Advocaten te Hellevoetsluis (Nederland), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J.-J. Soisson, van Ernst & Young SA, Rue Richard Coudenhove Kalergi, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de tot het Koninkrijk der Nederlanden gerichte beschikking van de Commissie van 11 april 2000 (REM 34/99) betreffende een verzoek om kwijtschelding van rechten bij invoer;
- de Commissie in de kosten van de procedure te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep betreft de aangifte ten invoer van op koosjere wijze geslacht en bereid kalkoenvlees. Dit vlees werd door verzoekster ten invoer aangegeven onder goederencode 1602 3111 terwijl het volgens de douaneautoriteiten moest worden aangegeven onder goederencode 0207 2710. De douaneautoriteiten wachtten evenwel meer dan een jaar alvorens verzoekster daarop te wijzen en invoerrechten na te vorderen. Bij de bestreden beschikking is het verzoek van Beemsterboer om kwijtschelding van invoerrechten afgewezen.

Tot staving van haar beroep tot nietigverklaring voert verzoekster twee middelen aan:

- Schending of onjuiste toepassing van artikel 239 van het communautair douanewetboek: Volgens verzoekster heeft de Commissie aan de hand van onjuiste criteria en zonder een verklaring te geven voor het feit dat er ruim een half jaar is verstreken tussen de ontdekking van de volgens de douaneautoriteiten onjuiste goederencode en het starten van een diepgaand onderzoek daarnaar, geconcludeerd dat er geen sprake is van een „bijzondere situatie” in de zin van artikel 239 van het communautair douanewetboek.
- Schending van het motiveringsbeginsel: De door de Commissie ingenomen standpunten zijn niet gemotiveerd of steunen op motiveringen die zijn gebaseerd op feitelijke en juridische onjuistheden, zodat zij die ingenomen standpunten niet kunnen rechtvaardigen.

Beroep, op 31 juli 2000 ingesteld door CCBB Vervoer- en Distributiecentrum BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-204/00)

(2000/C 302/70)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 juli 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door CCBB Vervoer- en Distributiecentrum BV, gevestigd te Rotterdam, vertegenwoordigd door R. G. Snouckaert van Schauburg, advocaat te Amsterdam.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

Primair:

- de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 4 februari 1998, waarbij het verzoek van Nederland om ten voordele van verzoekster af te zien van de navordering van de invoerrechten of deze kwijt te schelden voor de invoer van televisietoestellen uit Turkije in de periode november 1993, werd afgewezen (beschikking C(98) 241), nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van deze procedure.

Subsidiair, in het geval de beschikking niet zou worden nietigverklaard:

- de Commissie desalniettemin te verwijzen in de kosten van deze procedure (eigen kosten en kosten van verzoekster).

Meer subsidiair,

- de Commissie te verwijzen in haar eigen kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In 1993 werd door verzoekster bij de douane te Rotterdam een aangifte ten invoer tot verbruik voor 640 kleurentelevisies gedaan. Omdat voor deze televisies bij de aangifte een door de Turkse autoriteiten afgegeven certificaat inzake goederenverkeer A.TR.1, zoals voorgeschreven in besluit nr. 5/72 van de Associatieraad EEG-Turkije, werd overgelegd, waren geen invoerrechten verschuldigd.

In 1995 deelde de douane te Rotterdam verzoekster mee dat er bij een onderzoek van de Europese Commissie was gebleken, dat het door verzoekster destijds overgelegde A.TR.1-certificaat ten onrechte was afgegeven door de Turkse autoriteiten. Dientengevolge werden de invoerrechten nagevorderd.

De zaak werd door de douane voorgelegd aan de Europese Commissie, die op 4 februari 1998 een beschikking heeft gegeven, naar luid waarvan terugbetaling van de nagevorderde invoerrechten niet gerechtvaardigd is. Het onderhavige beroep is tegen deze beschikking gericht.

Verzoekster voert vier middelen aan.

Eerste middel: schending van een wezenlijk vormvoorschrift in de zin van artikel 173 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 230 EG):

In strijd met artikel 16 van het destijds geldende reglement van orde van de Commissie, is de beschikking niet door het verantwoordelijke lid van de Commissie en door een gemachtigde van de secretaris-generaal van de Commissie ondertekend.

Tweede middel: Schending dan wel onjuiste toepassing van de artikelen 905 tot en met 909 van verordening nr. 2454/93 van de Commissie houdende de toepassingsbepalingen van het communautair douanewetboek (UCDW), alsmede schending van het rechtszekerheidsbeginsel:

De beschikking is vastgesteld op 4 februari 1998, en pas op 6 juni 2000, dit wil zeggen 28 maanden later, door de douane ter kennis van verzoekster gebracht.

Derde middel: Schending dan wel onjuiste toepassing van artikel 220, tweede lid, sub b, van verordening nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (CDW):

Volgens deze bepaling wordt niet tot boeking achteraf overgegaan wanneer de verschuldigde rechten niet zijn geboekt ten gevolge van een vergissing van de douaneautoriteiten zelf die de belastingschuldige redelijkerwijze niet kon ontdekken en waarbij deze laatste zijnerzijds te goeder trouw heeft gehandeld.

Over deze kwestie is langdurig overleg gepleegd tussen de Turkse autoriteiten en de Europese Commissie.

Vanaf 1994 is deze kwestie geheel opgelost, omdat de Turkse overheid haar exportbepalingen heeft aangepast aan de wensen van de Commissie.

Artikel 220 CDW blijft niet beperkt tot vergissingen van douaneautoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie. Ook vergissingen door douaneautoriteiten van derde landen binnen het toepassingsgebied van met de Europese Unie aangegane overeenkomsten dienen onder deze bepaling te vallen.

Vierde middel: Schending dan wel onjuiste toepassing van artikel 239 CDW:

Volgens verzoekster is de Commissie ten onrechte voorbijgegaan aan het feit, dat er in het onderhavige geval sprake is van een bijzondere situatie als bedoeld in artikel 239 CDW, zoals nader uitgewerkt in artikel 905 UCDW, die het gevolg is van omstandigheden die van de zijde van belanghebbende geen manipulatie noch klaarblijkelijke nalatigheid inhouden.

Beroep, op 8 augustus 2000 ingesteld door N. Antas de Campos tegen Europees Parlement

(Zaak T-207/00)

(2000/C 302/71)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 augustus 2000 beroep ingesteld tegen het Europees Parlement door N. Antas de Campo, wonende te Lissabon, vertegenwoordigd door C. Botelho Moniz, advocaat aldaar.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de „Regeling voor de toepassing van een mobiliteitsbeleid” van het presidium van het Europees Parlement van 16 december 1998 onwettig te verklaren;
- de hem bij brief nr. 107854 van de directeur-generaal personeelszaken van 30 maart 2000 ter kennis gebrachte beschikking, waarbij hij wordt onderworpen aan de mobiliteitsregeling voor het jaar 2000, nietig te verklaren;
- de instelling in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt krachtens artikel 91, lid 4, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen op tegen de hem bij brief nr. 107854 van de directeur-generaal Personeelszaken van het Europees Parlement van 30 maart 2000 ter kennis gebrachte beschikking, waarbij hij wordt onderworpen aan de mobiliteitsregeling voor het begrotingsjaar 2000.

Verzoeker voert aan dat de bestreden beschikking:

- een schending van het rechtszekerheidsbeginsel vormt

De garantie dat de stad Lissabon de plaats zou zijn voor de uitoefening van de functies waarvoor hij was aangeworven vormt voor verzoeker een essentieel element voor zijn beslissing om de hem door het Europees Parlement aangeboden post te aanvaarden.

Het Parlement dient de gegeven beloften met betrekking tot de plaats van de uitoefening van de functies waarvoor verzoeker werd aangeworven, na te komen, omdat anders het beginsel van het gewettigd vertrouwen wordt geschonden.

- een schending van het beginsel van niet-terugwerkende kracht van rechtsregels vormt

Wanneer thans de „Regeling van het presidium van het Europees Parlement” van 16 december 1998 op verzoeker wordt toegepast, komt dat in de praktijk neer op de bedoeling om de regels en voorwaarden van het vergelijkend onderzoek op basis waarvan verzoeker werd aangenomen voor de uitoefening van functies (die, en geen andere) van Hoofd van de Voorlichtingsdienst te Lissabon, twaalf jaar nadat dat onderzoek is gehouden, te wijzigen. Dat vormt een inbreuk op het beginsel van niet-terugwerkende kracht van rechtsregels.

- een schending van het wettigheidsbeginsel vormt

De goedkeuring van een „Regeling” als de zogenoemde „Regeling voor de toepassing van een mobiliteitsbeleid” vormt in werkelijkheid een wijziging van het Statuut die niet valt onder de bevoegdheden waarover het Parlement beschikt bij de uitvoering van het personeelsbeleid in het kader van de regels van het Statuut.

Beroep, op 10 augustus 2000 ingesteld door Etablissements Biret et Cie tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-210/00)

(2000/C 302/72)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 augustus 2000 beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Unie door Etablissements Biret et Cie, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door S. Rodrigues, advocaat te Parijs.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen, dat de Europese Gemeenschap aansprakelijk is voor de gerechtelijke liquidatie van verzoeksters dochtervennootschap Biret International,
- de Raad van de Europese Unie te veroordelen tot betaling van 70 630 850 FF schadevergoeding aan verzoekster,
- de Raad van de Europese Unie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert vergoeding van de schade die zij heeft geleden door de gerechtelijke liquidatie van haar dochtervennootschap Biret International, die haar activiteiten heeft moeten staken ten gevolge van het verbod om rundvlees, met name uit Amerika, in te voeren in de Gemeenschap.

De argumenten komen overeen met die van Biret International in zaak T-174/00.

Beroep, op 11 augustus 2000 ingesteld door vennootschap Nuove Industrie Molisane s.r.l. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-212/00)

(2000/C 302/73)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 augustus 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door vennootschap Nuove Industrie Molisane s.r.l., vertegenwoordigd door I. Van Bael, advocaat te Brussel, en F. Di Gianni, advocaat te Rome.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking nietig te verklaren, uitsluitend voorzover de Commissie daarin een correctiecoëfficiënt voor de factor mededinging van 0,75 heeft gekozen in plaats van de voorgestelde coëfficiënt van 1.
- verweerster te verwijzen in de kosten.
- iedere andere maatregel te treffen naar recht en billijkheid.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid met een enkele aandeelhouder, gevestigd in Sesto Campano, een ondersteund gebied in de zin van artikel 87, lid 3, sub c, EG, stelt beroep in tegen de beschikking van de Commissie van 30 mei 2000, nr. SG(2000)D/103923 (Staatssteun N 787/99), waarbij een project voor regionale investeringssteun werd goedgekeurd overeenkomstig de mededeling van de Commissie inzake de multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten.

Het gesteunde project betreft de bouw van een installatie voor de productie van clinker (de grondstof voor de fabricage van waterleidingverbindingen), waarover verzoekster thans niet beschikt.

De steun is gedeeltelijk verenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard. Verzoekster stelt op dit punt dat de beschikking, waarin de Commissie voor de berekening van de maximale steunintensiteit voor de factor mededinging een correctiecoëfficiënt van 0,75 kiest, en deswege slechts het bedrag van LIT 29 176,69 miljoen met de gemeenschappelijke markt verenigbaar verklaart, onwettig is om de volgende redenen:

- Onjuiste motivering
- De Commissie heeft ten onrechte geconcludeerd dat sprake was van een krimpende markt, ondanks een sterke groeiende tendens,
- De beschikking is onwettig voorzover daarin een jaarlijks gemiddeld benuttingspercentage voor de fabrieksnijverheid wordt gehanteerd van 5,78 %,
- De Commissie heeft de belangrijkste feiten op grond waarvan zij een coëfficiënt van 0,75 heeft gekozen, niet medegedeeld.

Beroep, op 21 augustus 2000 ingesteld door Antena 3 de Televisión S.A. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-216/00)

(2000/C 302/74)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 augustus 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Antena 3 de Televisión, gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door de advocaten F. Pombo García, E. Garayar Gutiérrez en R. Alonso Pérez-Villanueva.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking nr. 2000/400/EG van de Commissie van 10 mei 2000 („Eurovisie”) nietig te verklaren; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van Antena 3 de Televisión S.A.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die in zaak T-185/00 Métropole Télévision M 6⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nog niet gepubliceerd.

Beroep, op 23 augustus 2000 ingesteld door Cooperativa Mare Azzurro arl e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-218/00)

(2000/C 302/75)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 augustus 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Cooperativa Mare Azzurro arl e.a., vertegenwoordigd door G. Boscolo, advocaat te Venetië.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking geheel of, subsidiair, gedeeltelijk nietig te verklaren en/of te verklaren dat die beschikking ten opzichte van verzoeksters geen gevolgen heeft, met verwijzing van verweerster in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters, coöperatieve verenigingen die diensten verstrekken aan een honderdtal kleine ondernemingen in de visserijsector op het grondgebied van Venetië en Chioggia, komen op tegen beschikking 2000/394/EG van de Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen⁽¹⁾.

In die beschikking zijn bepaalde steunmaatregelen die die ondernemingen zouden hebben ontvangen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard.

Tot staving van hun vordering voeren verzoeksters het volgende aan:

- De Commissie heeft niet in aanmerking genomen, dat de betrokken steunmaatregelen een bestaande driejaarlijkse regeling vormen en derhalve niet in aanmerking komen voor terugvordering ex artikel 15 van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag⁽²⁾.

- In de bestreden beschikking is geen rekening gehouden met de inkomsten en werkgelegenheid in het historisch centrum van Chioggia, voor zover geen gebruik is gemaakt van de in artikel 87, lid 3, sub a, van het Verdrag voorziene afwijking voor bepaalde streken.

- De visserijsector kan niet zonder miskenning van het gemeenschapsrechtelijk beginsel van gelijke behandeling van de diverse sectoren worden uitgesloten van de op het gebied van staatssteun geldende de minimis-regel, althans voor zover, zoals in casu, de steun betrekking heeft op door de staat voor de werking van de sector oplegde sociale lasten, en niet op investeringskosten die de ondernemingen vrijelijk op zich hebben genomen.
- Gezien de uiterst bescheiden omvang van de verzoekende ondernemingen, die plaatselijke bedrijven zijn, en de schade die zou kunnen ontstaan door terugvordering van de verlichtingen, kan onmogelijk worden gesteld, dat de verlichtingen gevolgen hebben voor de tussenstaatse handel.
- Schending van artikel 87, lid 3, sub a, van het Verdrag voor zover Chioggia en de Laguna met de visserij verbonden specifieke culturele kenmerken vertonen die niet kunnen worden miskend.

(¹) PB L 150 van 23.6.2000, blz. 50.

(²) PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

Beroep, op 28 augustus 2000 ingesteld door A. Gaul tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-225/00)

(2000/C 302/76)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 augustus 2000 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door A. Gaul, wonende te Olching (BRD), vertegenwoordigd door C. Boetzkes, advocaat te Hamburg (BRD).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage krachtens artikel 231 EG nietig te verklaren het besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 29 mei 2000 om haar niet op de lijst van geschikte kandidaten van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/12/98, vakgebied 01 (recht), te plaatsen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft deelgenomen aan algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/12/98, vakgebied recht, van de Europese Commissie en maar behaalde niet het resultaat dat nodig was om op de lijst van geschikte kandidaten te worden geplaatst. In haar beroep stelt zij, dat dat resultaat onbegrijpelijk is. Zij stelt dat zij op het examen de geëiste kennis en bekwaamheid afdoende heeft aangetoond.

Beroep, op 30 augustus 2000 ingesteld door Gruppo Ormeggiatori del Porto di Venezia scrl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-228/00)

(2000/C 302/77)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 augustus 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Gruppo Ormeggiatori del Porto di Venezia scrl, vertegenwoordigd door F. Munari, advocaat te Genua.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover deze in artikel 4 uitsluit ondernemingen als verzoekster, die zich in dezelfde situatie bevinden als de in dat artikel vermelde ondernemingen, en bijgevolg de Commissie te gelasten alle maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan de uitspraak van het Gerecht;
- alle overige maatregelen te gelasten om de nuttige werking van het arrest te waarborgen, met veroordeling van verweerster in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De in casu bestreden beschikking is dezelfde als die aan de orde in de zaken T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro e.a./Commissie, en T-221/00, Casino Municipale di Venezia/Commissie (¹).

Tot staving van haar beroep betoogt verzoekster, een onderneming waaraan de haven van Venetië de verankering heeft toevertrouwd, het volgende:

- Schending van de artikelen 87 en 88 EG en artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (²).
- Misbruik van bevoegdheid wegens kennelijke dwaling en ongerechtvaardigde ongelijke behandeling.
- Gebrek aan motivering.

Inzonderheid wordt het volgende betoogd:

- De beoordeling van de door de Italiaanse autoriteiten ten gunste van de gemeentebedrijven verleende steun had niet mogen geschieden zonder rekening te houden met de activiteit van andere ondernemingen in dezelfde sector — de technische en zeevaartkundige diensten —, die qua aard en doelstelling volledig gelijk zijn aan die welke de Commissie in aanmerking neemt bij de door de gemeente Venetië aangewezen gemeentebedrijven, inzonderheid de vennootschap Panfido SpA, die is belast met het beheer van de technische en zeevaartkundige sleepdienst in de haven van Venetië.
- Verzoekster is door de openbare autoriteiten belast met een dienst van algemeen openbaar belang, die zij verricht in het kader van een monopolie, zonder enige beïnvloeding van de intracommunautaire handel. Bijgevolg zijn de ten gunste van haar getroffen maatregelen duidelijk voorbestemd en noodzakelijk voor de uitvoering van de haar opgedragen bijzondere taak.

(¹) Nog niet gepubliceerd.

(²) PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

Beroep, op 30 augustus 2000 ingesteld door Gruppo Ormeggiatori del Porto di Chioggia Piccola scrl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-229/00)

(2000/C 302/78)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 augustus 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Gruppo Ormeggiatori del Porto di Chioggia Piccola scrl, vertegenwoordigd door S. M. Carbone en A. Taramasso, advocaten te Genua.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover deze in artikel 4 uitsluit ondernemingen als verzoekster, die zich in dezelfde situatie bevinden als de in dat artikel vermelde ondernemingen, en bijgevolg de Commissie te gelasten alle maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan de uitspraak van het Gerecht;

- alle overige maatregelen te gelasten om de nuttige werking van het arrest te waarborgen, met veroordeling van verweerster in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-228/00, Gruppo Ormeggiatori del Porto di Venezia/Commissie (¹).

(¹) Nog niet gepubliceerd.

Beroep, op 8 september 2000 ingesteld door P. Reynolds tegen Europees Parlement

(Zaak T-237/00)

(2000/C 302/79)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 september 2000 beroep tegen Europees Parlement ingesteld door P. Reynolds, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door P. Legros, advocaat te Brussel, en S. Rodrigues, advocaat te Parijs.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 18 juli 2000;
- vast te stellen dat de Europese Gemeenschap niet-contractueel aansprakelijk is voor de gevolgen van het bestreden besluit;
- het Parlement te gelasten verzoeker de salaris- en pensioenachterstallen te betalen waarop deze sedert 15 juli 2000 recht heeft, vermeerderd met rente op de voet van 10 % per jaar;
- verzoeker een bedrag van 250 000 EUR toe te kennen ter vergoeding van de morele schade die hij door het bestreden besluit heeft geleden;
- verweerder in alle kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het omstreden besluit heeft het TABG verzoekers detachering bij de Fractie voor een Europa van Democratie en Diversiteit beëindigd en heeft het hem herplaatst in een ambt bij het directoraat-generaal Voorlichting en public relations.

Verzoeker betwist de wettigheid van dat besluit en vordert de nietigverklaring ervan alsmede vergoeding van de schade die daaruit voortvloeit. Hij stelt schending van de rechten van de verdediging en niet-nakoming van de motiveringsplicht. Verder stelt hij schending van het vertrouwensbeginsel en niet-nakoming van de zorgplicht. Ten slotte voert hij aan, dat het bestreden besluit misbruik van bevoegdheid oplevert.

Beroep, op 12 september 2000 ingesteld door L. B. Rasmussen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-240/00)

(2000/C 302/80)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 12 september 2000 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door L. B. Rasmussen, wonende te Dalheim (Groothertogdom Luxemburg), vertegenwoordigd door J. Chouchroun, advocaat te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de besluiten die de Commissie krachtens artikel 176 EG-Verdrag (thans artikel 233) ter uitvoering van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 april 1999 in zaak T-50/98 heeft genomen;
- voor zoveel nodig, nietig te verklaren het door de Commissie op 25 mei 2000 uitdrukkelijk genomen besluit tot afwijzing van verzoekers klacht R/21/2000 van 18 januari 2000;
- verweerster te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een schadevergoeding van 3 000 000 BEF of van elk ander, zelfs hoger, bedrag dat het Gerecht ex aequo et bono zal vermenen te behoren;
- verweerster in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij besluit van 28 juli 1999 heeft de Commissie verzoeker laten weten, dat het bevorderingscomité zijn verdiensten had vergeleken met die van alle voorgedragen ambtenaren en met die van alle in 1997 het meest voor bevordering tot de rang A 4 in aanmerking komende ambtenaren, en op grond van die vergelijking heeft beslist verzoeker niet op de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren voor 1997 te plaatsen. Dit besluit is genomen ten gevolge op het arrest van het Gerecht van 14 april 1999 in zaak T-50/98 waarbij het Gerecht het besluit van de Commissie om verzoeker in 1997 niet te bevorderen, nietig had verklaard.

Bij het onderhavige beroep stelt verzoeker, dat de Commissie dat arrest niet correct heeft uitgevoerd. Hij stelt dat de Commissie de motiveringsplicht niet is nagekomen en artikel 45 Ambtenarenstatuut en het beginsel van gelijke behandeling heeft geschonden.